

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.12.2007. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**

Присутни су и браниоци оптужених:

- **Адв.Горан Петронијевић, адв.Ненад Војиновић, адв.Вељко Ђурђић, адв.Владица Васиљковић, адв.Татомир Лековић, адв.Фолић Горан, адв.Милан Бирман, адв.Палибрк Драган.**

Присутни су и сведоци:

- **Хисни Бериша и Ширета Бериша.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Истражни судија Дилпарић је ускратио присуство препознавању пуномоћницима оштећених, ја сматрам да је то незаконито и измењу аргументе.

Први аргумент је тај да ово, да се ЗКП не односи на истражног судију и на председника већа, него на фазе поступка. Фаза поступка истражног ту предвиђа присуство да оштећени не могу присуствовати саслушању сведока. Ово није та фаза него је фаза главног претреса.

Други аргумент је тај да је Шурета оштећена, а оштећени се има право и у истрази.

Трећи аргумент да смо до сада увек присуствовали препознавању које је водио исто Дилпарић у предмету Зворник, било је пет, шест пута препознавање, није било проблема. Ја лично мислим да је истражни судија Дилпарић направио злоупотребу у политичке сврхе, да се укључио у кампању која се води против тужиоца за ратне злочине из суда за ратне злочине и да је сада из тих разлога нама ускратио присуство, да би ето нешто урадио, јер није могуће да, Закон је важио и тада, зашто онда није реаговао, друго ради се о оштећеној, дал то она може, треће то није истражни поступак, зна се зашто у истражном

поступку важе одређена правила, ово је главни претрес, није везан, нису одређене Законске обавезе за истражног судију као личност, него за претходни поступак, за тај, овде то није случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, у сваком случају регистровано је, ја ту не могу ништа да, то је било предато истражном судији. Наравно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија само да Вас обавестим, јуче сте отклонили извођење доказа саслушање привилегованих сведока, Вера Петковић је у публици, да ли ћете формално само то завршити данас, па јој омогућити да слуша или ћете предузети нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, данас. Госпођа Петковић је присутна, то можемо само на крају, не бих сада ништа, па бих Вас молила да не присуствујете. Госпођо Петковић да ли ме чујете. Ја бих Вас молила да напустите судницу, јер бићете позвани поново у својству сведока.

Констатује се да су присутни и тумачи за Албански језик Еда Радоман-Перковић и Ферид Телићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете добити ове фотокопије записника о препознавању, у међувремену наставићемо да радимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја бих само нешто да одговорим на ово што је рекао пуномоћник оштећених. Одлуком већа јуче а пре него што се и тужилац и пуномоћници оштећених и одбрана изјаснила, нама је саопштено да се врши препознавање, истражна радња препознавања и да ће је обавити истражни судија Већа за ратне злочине, према томе Ви сте иако сте били овлашћени да извршите ту радњу то пренели на истражног судију и истражну радњу. Према одредбама ЗКП-а, зна се ко може да присуствује истражној радњи препознавања. Мислим да је говор драгог колеге Тодоровићћа овде мало исполитизован и да не треба да уводимо политику, поново кажем у овај поступак, него да судимо на основу Закона, па према томе, ако смо применили Закон, онда не може да буде никаква злоупотреба. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, веће је донело одлуку након саслушања странака, како је и предвиђено Законом, на крају то је био и Ваш предлог, адвокат Милан Бирман је предложио да се предузме препознавање, то је чак видим да је било истакнуто и у приговору на оптужницу и чак кад смо одржали претпретресну седницу, претпретресну, онда сте рекли да нећете ући у судницу док се не обави та радња препознавања. Међутим, ми нисмо били стварно у могућности да у том моменту одредимо истражну радњу препознавања, тако да смо сад у овој фази, кад нам је омогућено, када смо знали да ће сведок бити присутна, онда смо у овој фази тако и одлучили. Према томе не видим ништа ту спорно, изволте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво има примедбу на начин како је то препознавање извршено. Сведок Ширета је у исказу свом навела да познаје двоје људи. Познаје Зорана и познаје Микија, предлог колеге Бирмана је био да се препозна, изврши препознавање и његовог клијента. Ширети је сад показано свих осам окривљених, у групама по пет људи, али јој није речено у ових пет је Зоран или Мики или Мишковић, како је она рекла, или неко други, не, не. Али шта је сада требало, шта је сада препознавала Ширета, некога кога не познаје, извршила је препознавање, доведен је Митровић, она Митровића не познаје, како сад може да препозна некога, а није речено да ту у тој групи треба да препозна Митровића кога не познаје, него је изведено 40 људи да би она препознала двоје или троје које укупно познаје, разумете, то је примедба тужилаштва. Да се направи мала конфузија у глави сведокиње која 8 година није била ту, која не познаје, која, људи су се променили и то је примедба тужилаштва. Значи само зашто није, ако је био предлог браниоца да се препозна Петковић Зоран јер је она једина која њега терети, онда треба да се између пет, десет, колко хоћете људи, да се каже ту је Петковић Зоран па га ви препознајте ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће би у сваком случају одлучило да обави ова радња, у сваком случају.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим да ово понашање тужиоца крајње некоректно, ми смо сад завршили радњу доле и могли смо да ставимо примедбе и нико није имао примедбу на изведену радњу, друго задатак шта ће да се ради дало је веће да препозна све окривљене да ли познаје, препознаје неког, ово није познавање ко што овде да радимо, јел познајете Перу, Мику или Жику, него препознавање личности, према томе мислим да је некоректно, ако смо до сад завршили радњу на коју нисмо имали примедбе, сад Вама да стављамо примедбе а Ви нисте присуствовали томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, ја ћу Вам уручити ове записнике о препознавању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не. Примедбе на доношење решења о том препознавању, на одлуку о начину на који се, примедба је да се препознају свих осам, то је примедба тужилаштва, то је примедба.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија само мало, ја морам да одговорим, постоји писани предлог у списима предмета, постоји моја реч са статусне конференције, где није предложено препознавање Зорана Петковића, него препознавање окривљених од стране оштећене Берише Ширете, не само Зорана Петковића, јер тужиоцу ако још није јасно да се овде ради о заблуди о личности онда не знам шта је у питању. А да је та радња спроведена тако па да је неко указао на Зорана Петковића она би била потпуно легитимна и легална за тужиоца, можда је и сад још увек преураљено и за одређене предлоге како је тужилац већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, само да Вам уручим ове записнике о препознавању.

Констатује се да су записници о препознавању уручени заменику тужиоца за ратне злочине, пуномоћницима оштећених, браниоцима и оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у публици налази неко од сведока који треба да буде саслушан? Уколико се налази ја бих молила да напусти судницу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Наставак саслушања СВЕДОКА ХИСНИ БЕРИШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас позвати сведока Хисни Беришу. Добар дан господине Бериша.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо наставити са Вашим саслушањем. Изволите господине Ђурђићу. Хоћете погледати шта је са микрофоном, нешто не може да се укључи. Пре него што кренемо, молим вас. Господине Ђурђићу морамо мало спорије да говоримо, имамо примедбу, преводиоци не могу да прате, не може да се скидају транскрипти, значи и да не ускачемо сви у глас, значи кад поставите питање направићемо паузу да би могло да преводиоци одреагују. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да смо стали јуче код лица која је сведоку указало где се налазе лешеви од 25., и 26.марта, јел то тачно, да питамо сведока, јесам ли добро разумео?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ми само поновити на која места Вам је указао тај сведок да треба да се налазе лешеви?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не знам о ком сведоку мислите, нисам споменуо сведока, ја сам сам био на истраживању тих гробница.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, знам да сте били, али сте јуче поменули да Вам је неки сведок из села, да не погрешим име, да Вам је рекао да је он био на увиђају и да Вам је указао где се налазе, где су ти лешеви?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ако се ради о масовној гробници на полигону гађања Југословенске војске, да ли на то мислите, на ту гробницу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ја колико се сећам, Ви сте јуче поменули једног сведока коме не знате име и презиме и нисте забележили, из села, Сопине, можда сам погрешно, који Вам је реко после рата да је био на увиђајима и да су лешеви сахрањени на одређеним местима и да је он био присутан томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако било?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ако мислите о полицијском инспектору из Непрогошта, да ли на тога мислите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, на то мислим, на то мислим. Сад ме интересује у односу, да идемо на 25., шта Вам је рекао где су сахрањени лешеви од 25-ог?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Од 26., било је и од 26.ог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не од 26-ог., од 25-ог, питам, мене интересује.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Лешеви 25., и 26., били су сахрањени на гробље породице Бериша, у селу Трње, лешеви од 25., 25.марта, злочина у Трње, шест лешева су били сахрањени у село Трње.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је село Трње удаљено од Суве Реке, и у ком правцу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Негде, село Трње се налази у правцу Сува Река-Призрен, код села Топличане, дели се пут с десне стране село Лешане, па затим село Трње.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То значи гробље се налази ван Суве Реке и у контра страни од места где је кућа ОЕБС-а, јел тако?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То гробље су из масакра у Трње, не Суве Реке, лешеви масакра Суве Реке неки су били сахрањени у Сувој Реци а неки лешеви се ни дан данас не знају, и у село Трње било је 6 лешева, а за 32 лешева се ни дан данас не зна где се налазе, нестали су.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад тек не разумем. Мене интересује ових 6 лешева које смо поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суве Реке.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Из Суве Реке, рекли сте да су у селу Трње сахрањени.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, криво сте ме схватили господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није, није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па добро, ја Вас питам за тих 6 лешева, из Суве Реке, где су сахрањени на ком гробљу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам се јуче изјаснио где су били сахрањени, ако Вас је издала меморија, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па на ком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на гробљу у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико има гробља у Сувој Реци, само то да питам?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И то сам јуче рекао, веома јасно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па на ком гробљу? Нисам разумео зато Вас и питам.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Рекао сам, могли сте јуче да ми поставите питање, тачно сам рекао где је било гробље и колико је гробља било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, није могао да Вам постави питање, док није добио, док ми нисмо сви завршили, па је сад био на реду бранилац, разумете, кад је дошао ред на браниоца, онда Вам је поставио питање.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Уколико председавајућа судског већа сматра за сходно да треба да одговарам, ја ћу да одговарам на то. 6 лешева породице Бериша који су били егзекуцирани у двориште, ти лешеве су били сарањени на гробљу породице Бериша, где је било још 32 осталих лешева, приликом егзаминације гробља јула '99.године, ми смо поново отворили гробља и вршили идентификацију 6 лица из породице Бериша. Био је Седат Бериша, Неџад Бериша, Фатон Бериша и Фатонова мајка, налазила се ту ципела Неџмедин Берише и јуче сам то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то сте рекли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Моје питање да нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало молим Вас, сачекајте мало да би могли да то региструјемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где се то гробље налази локацијски у Сувој Реци, да нам каже?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Чини ми се да сам рекао на гробље породице Бериша, локација је гробље породице Бериша, понављам дакле, локација је код гробља породице Бериша. У Сувој Реци се гробља деле по породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли постоје још нека гробља?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам то мало ближе објаснити?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да. Ја сам јуче када сам рекао приликом истраживања гробова, рекао сам да сам прво ишао иза кућа код гробља породице Бериша, при чему сам идентификовао нове гробове који су били новоотворени гробови и ту је било 34 гробља, 36 гробова је било на путу према Пећани, изнад гробља породице Бериша, 52 лешева су била код гробља породице Кући и 12 лешева у Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко разумем, значи свака породица је имала своја породична гробља, није постојало једно место па ту се сахрањују?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Породично гробље, односно у тим гробљима су сахрањени лешеви одакле су их донели, где су злочини учињени и сахранили у тим породичним гробљима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Моје питање је било, где се место локацијски налази гробље породице Бериша, као што кажемо да је кућа на Рештанском путу па је број 1 или 2, као што нам је сведок рекао где је његова кућа, моје питање где се налази то гробље где су они пронашли ове лешеве, тих 6, односно где се налази гробље породице Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам неке смернице.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Гробље породице Бериша су у граду на раскрсници пута Рештан-Пећан са десне стране.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Рештане-Пећане, добро. Реците ми да ли је познато сведоку ко је сахранио те лешеве и када?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Сигурно да чланови породица не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато ко, ко је сахранио?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не знам када, али знам да су их сахрањивали они који су извршили злочин и на најварварнији начин су сахрањени, не по оним правилима која се траже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, а да ли сведоку значи нешто име и презиме Мамај Фазли и Мамај Енвер?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да. То су жртве од 25.марта, то су отац и син и на гробљу је било натписа, то сам и јуче рекао, иницијали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А јел зна сведок где су нађени ти лешеви, не мислим на гробницу него на место где су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су пронађени лешеви?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја не знам, нисам био присутан, Ви ћете се вероватно суочавати са сведоком који је то преживео, који ће бити овде и који ће појаснити где су били убијени.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим с обзиром на истраживања, јел чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, истраживао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули нешто везано где су пронађени?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Пронађени су у гробље породице Бериша, лешеве су ту пронађени.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А реците ми.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: У месту злочина нађени су лешеве на месту злочина.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А које је то место, то Вас питам, јел знате које место?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Место злочина, са места злочина су их пренели они који су извршили злочин и сахрањивали их, ја их нисам видео и не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јесте ли чули где је место злочина, то Вас питам?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам јуче описивао место злочина од 25.марта, где је било убијено 34 цивила.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па знам, зато Вас и питам, да ли Вам је познато када су ти лешеве пренети?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Знам да је акција кренула у шест сати изјутра.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма, ја Вас питам, јел имате сазнања како су ти лешеве са места у које Ви описујете да су се десили ти догађаји пренети на места где су пронађени и кад су, да ли имате о томе сазнања?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не, немам информације јер нисам имао приступа, рекао сам то и не знам како су их довели, нисам имао приступа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли сте Ви 25-ог, видели неки камион у Сувој Реци да?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, а 26-ог?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Кретали су се на Рештанском путу. Било је кретања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Било је. Само да расчистимо две ствари, јер то Ваше непосредно сазнање или посредно сазнање?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Сва кретања на Рештанском путу сам их лично видео, својим очима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад сте видели камион и како је он изгледао?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам видео са задње стране, била је цирада и не знам даље, време не могу да се одредим, било је негде по подне.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А где се налазио камион када сте га Ви видели?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Кретао се у правцу Рештана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте видели задњу тачку на том Рештанском путу, јер се тај камион кретао горе-доле или је стајао на једном месту?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам видео само када је ишао на доле, кретао се наниже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јесте ли видели где се зауставио, нисам мало пре чуо, само?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам га видео кад је ишао наниже, како се кретао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, јесте ли можда од неког чули. Само да се вратимо, који је то датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О 26-ом говори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 26-ти, време сте рекли, само ми реците јесте ли чули какав је то камион био и за чему је служио?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још питања?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Ја бих само хтео да мало сведок прецизније појасни, он је јуче када се изјашњавао на околности да су му у два, три наврата долазили неки полицајци да га истерују па враћају у кућу, помињао тог неког полицајца који је плав, он га је назвао Горан Торбеш, па од прилике је реко о чему се ради, али само ако може да прецизира тачно, по чему Горан, по чему Торбеш и да локацију ту прецизно установи?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам рекао и јуче, не једном, него сам шест пута имао контакта са полицијском патролом, људе који су били у тој патроли сам набрајао, уколико реч Торбеш и Горан, ако Ви можете консултовати речник, шта значи Торбеш, а шта Горан, можете консултовати где је део Горе и где је део Торбеша, ја сам рекао на ком се делу налази а називају их Торбешима. Нисам рекао плав, рекао сам, навео имена и био је један плави кога нисам познавао.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Па добро, то сам управо и рекао. Значи да ли могу да изведем неки закључак, да они Горанима, или Горанцима називају људе са те локације о којој је сведок јуче говорио, значи

Драгаш, значи да ли је то закључак, то само да појасним, то у ствари ја желим, нека он каже.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Није моје да то тумачим, није моје да тумачим националности ако Вас интересује можете консултовати људе који се тиме баве.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Добро, ево ја ћу преформулисати питање. Шта за њега значи Горанац, ето, преформулисаћу питање?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Регија где је настањено тим становништвом, то је Гора. Ви веома добро знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте мислили на регију, да разјаснимо, значи на регију, кад сте рекли Горан?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Значи на људе из те, то управо ја желим да учинимо неспорним, значи људе који, Горанце, људе који живе у тој регији, на том локалитету, на том географском подручју, да ли је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи људи који живе у региону, значи Горан то је регија која се налази да ли у околини овог места како сте рекли?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Торбеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торбеш. Јел то у тој регији Горан. Не, хоћете нам мало то објаснити?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упадати молим вас.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не видим за сходним да се бавим овом проблематиком, нема потребе да трошим време на то јер нису процедурална питања, питања процесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Бериша, нас сад интересује зато што се спомиње овде Горан, па нас интересује нашта се то мисли, да ли је то, сад како сте објаснили област нека Горан или не, нашта сте мислили када сте рекли знам да је Горан из Торбеша?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Господин адвокат жели да испровоцира, ја знам веома добро да и у Београду живе на хиљаде Горанаца који су из регије Горе и Драгаша. И та се регија назива Гором, Гора веома добро то зна, значи народ Муслимански који говори Српски језик а живи горе у Општини Драгаш то становништво се назива Горанцима а накнадно су Муслиманима названи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како бисте, молим Вас, како бисте рекли за Горанце који су из Призрена?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Има Горанаца који живе и у Београду, он је Горанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тако бисте нагласили, Горан из Призрена, Горан из Београда, јел тако?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Само тренутак, али их везује порекло тог краја Драгаша, ето то је моје питање било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Може.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не знам, колико знам ту је 18 или 20 села из регије Гора, не знам из ког је села био, значи ради се о ширем кругу који се назива Гором.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: И који је у околини Драгаша, јел тако, у тој Општини, тој, значи локално само?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То је у Општини Драгаш.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Хвала најлепше, само сам то хтео, никакве жеље да провоцирам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања браниоци?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Имам питања, ово сам хтео да расчистим. Сведок је јуче рекао да у граду Сувој Реци није било никаквих дејстава Ослободилачке војске Косова, а да ли може да се изјасни, да ли је било у околини града дејстава Ослободилачке војске Косова?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Нормално да је било.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли сведоку нешто значи израз «Ћаф Дуље»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи нешто?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Пут који води Сува Река-Штимље је село Дуље и то је једна висина и назива се Ћафом, тај се део назива «Ћафа е Дуљес».

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли је можда сведоку познато да су се на том пролазу, односно на тој узвишици дешавала дејства Ослободилачке војске Косова према полицији, регуларне полиције Републике Србије и пролазницима обичним?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, знам, не само ту него је било и у многим другим деловима да је било ратних конфликта према полицији.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли сведоку значи нешто израз Лапушник?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Чуо сам.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: На коју околност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту?

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да, у ком контексту, тако је.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Чуо сам да су ту деловале и снаге УЧК, то је део на планини и чуо сам у процесу Фатмир Лимај.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: А да ли сведок зна, пошто се бавио тим истраживањима и утврђивањем истине да је ту био логор за Србе?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли му нешто говори, мало пре је поменуо Фатмира Лимаја, да ли му значи име Гани Краснићи нешто?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Јел могу следеће питање. Да ли је Србин или припадник неалбанске заједнице, националне заједнице до НАТО, до почетка НАТО бомбардовања могао слободно да се креће путевима ван Суве Реке, било према Приштини, било према Призрену, било према локалним местима, да ли је то њему познато?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја знам да је у Сувој Реци било слободно кретање и да није било никаквог инцидента.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Ван Суве Реке, ја сам баш прецизно рекао, ван Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван Суве Реке?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И за Суву Реку, и за Призрен кретања су била слободна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по околним местима?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: По свим селима где је било мешовитог становништва било је нормално кретање и не знам за неки инцидент.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли је сведоку, опет се враћам на то што је сам више пута истакао да се бавио истраживањима о свим злочинима који су се дешавали на Косову. Да ли је њему познато да је 13.06.1999.године, у 9 часова, затим 11 часова, 13.30 часова, у тим интервалима отето приликом повлачења са Косова 11 војника о којима се ни дан данас не зна ништа, тада Југославије? Да ли му је то познато, да ли је то у истраживањима својим сазнао?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја тај случај нисам истраживао, јер нисам био за истраживање случајева убиства војника и полицајаца него цивила, незаштићених цивила, незаштићеног цивилног становништва, није била моја дужност да утврдим случајеве убиства војника, полицајаца или војника УЧК, само цивилног становништва.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Оптужени да ли има неко?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, хтео бих једно питање, пошто је сведок јуче реко да је ауто-патрола код њега долазила два, три пута, па је данас рекао да су долазили шест пута. Па нека нам каже да ли су долазили два или три или шест пута код њега, и због чега су долазили?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам и јуче појаснио али изгледа треба још једном да се понови. Рекао сам првом приликом дошли су када су узели мерцедес у двориште брата, други пут су дошли када су дошли да нас региструју, да нас имају у евиденцији, трећи пут дошли су да нам нареде да радимо на претрпавању ровишта у Будакову, четврти пут дошли су да нас протерају из кућа, то су ти случајеви.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете само да нам кажете, први пут кад су дошли, ко је одвезао мерцедес, ко га је узео, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам дао и имена који су били, јуче сам то дао.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Добро, ко је био у ауто-патроли, него ко је одвезо мерцедес, да ли зна име човека који је одвезо мерцедес?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Особа из ауто-патроле је узела мерцедес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате тачно која је то особа?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Навео сам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навели сте имена патроле?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да, лица из патроле.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Та патрола је повела возило, вукла је, били су дошли црвеним голфом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, вукли су.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ауто-патрола је разбила браву јер није било кључа, везали су иза возила патроле и повели.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А ко је био, да ли зна ко је био вођа патроле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да заврши.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, нисам знао ко је био вођа, вероватно они знају ко им је био вођа.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија само два кратка питања. Сведок је малочас споменуо да су му неке чињенице познате и случај Фатмир Љимај, какву је он улогу имао у том случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде одговорите, какву сте улогу имали, ајте да Вам дозволимо, зато што сте споменули случај Фатмир Љимај.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Никакву, ја сам рекао како сам и где чуо о Лапушнику у процесу Фатмира Љимај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте учествовали у том поступку као сведок или на било који други начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе, то нас сад у овом моменту не занима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како да не занима судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел био сведок, ево питање, да ли је био сведок?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, био сам. Био сам сведок и сведочио сам у процесу Слободана Милошевића, Милутиновића и других.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има ли још неки поступак где је био сведок?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: У процесу Љимај нисам био сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А јесте ли присуствовали том поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо молим Вас, немојте одговарати док Вам не дам дозволу.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Процес је задржан у Хагу и Ви немате везу, жао ми је о процесу, веома ми је жао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са Хагом немам баш много везе али знам ове ствари које се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу да ли имате питање везано за Суву Реку?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Немате везе јер питате ме да ли си присуствовао процесу а процес је одржан у Хагу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате чињенице не позивате се на поступак, зато Вас питам, да ли сте били сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање везано за овај наш поступак?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја бих Вас молио да мало имате стрпљење и немојте реаговати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако имам стрпљење, пуштам Вас, дозвољавам да одговара.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам из следећих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте молим Вас нешто што је ван оптужнице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Апсолутно није ван оптужнице, ради се о сведоку који говори о посредним стварима, посредним сазнањима и закључивањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је свима јасно да су то посредна сазнања, ништа то није ново сад што сте Ви рекли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја само покушавам да чињеницу коју овде изнесе, покушам да сазнам како је то сазнао. Он каже на случај Љимај, да ли је био сведок, да ли је био учесник поступка, да ли је посматрао, што је то толико проблематично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, неспорно је да сведок има посредња сазнања. Дакле кад постављате питања, постављајте везано за Суву Реку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свакако. Малочас је поменуо гробље породице Бериша, на питање господина и колеге Вељка Ђурђића и рекао где се налази локацијски. Изнео је констатацију да они који су тај злочин починили су их и сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па сад питам, да ли је он то непосредно видео, било злочин, било транспорт, било сахрану?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Имајте стрпљења молим Вас, ја имам скице свих гробља које сам презентирао као доказ у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате то, немојте то господине Бериша, то немојте сада. Не само конкретно на питање ћете одговорити, да ли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сте ме разумели. Ја ћу поновити, није проблем уопште. Два пута сте изнели констатацију да они који су тај злочин учинили они су их и сахранили, сад Вас ја питам, да ли имате непосредно опажање, да ли сте видели, чули или на било који други начин, сам чин када је вршен злочин, транспорт до гробља и сахрану, значи једну од те три фазе, да ли сте непосредно видели?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Злочин сам јуче објаснио и датум 25., и са ког угла сам ја то видео, сахрањивање лешева нисам видео, ко их је сахранио нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте рекли, то немојте се понављати, само то, нисте видели ко их је сахранио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте видели, па само Вас питам, добро. Како знате онда да су то исти ти који су извршили злочин?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Док чланови породица их нису сахрањивали онда се зна ко их је и ми смо овде данас да сведочимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи Ви закључујете да су то били?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само сам то хтео да питам.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја не доносим закључак, закључак доноси суд и судско веће.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, како знате да су то ти исти, два пута сте овде сад сигурно изнели такав закључак?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Није имао ко други.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала судија, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја сам хтео да питам, сведок нам је јуче лепо и детаљно објаснио како се бавио истраживањима овог злочина, па

сам хтео да замолим, сведок ако може да нам појасни мало рад на овој локацији овог гробља породице Бериша, ако сам сведока добро разумео на тој локацији је сахрањено било шесторо, је ли тачно то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не, више.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Мислим од ових из оптужнице, шесторо.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, ради се о 26-ом, има из 25-ог и из других места било је лешева ту сахрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 32, јел, колико сам Вас ја разумела да сте спомињали још.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На гробљу породице Бериша, нисам добро разумео, ја молим сведока да ми мало помогне да разјаснимо?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ако желите ја могу навести и имена то сам и јуче навео који су ти лешеви.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Управо, ја сам Вас тако разумео и због тога сам Вам захвалан, па сам хтео да Вас питам, да ли је међу тим именима и име Неџада Берише?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сам Вас добро разумео да је тамо функционисао савет који је Вама помагао, који је формиран поводом тог случаја?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ми смо формирали породични савет, рекао сам јуче, ми смо то формирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекли сте.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А које вршио отварање гробова?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И јуче сам појаснио, почело је спонтано, чланови породице да отварају гробља, након тога када смо видели да ће нестати трагови злочина ми смо контактирали са КФОР-ом и КФОР је радио три дана, након тога радили су екипе судске медицине који су радили и за Хашку екипу, Хашки тим. Радну снагу смо ми обезбедили за отварање гробова, а они су вршили контролу да нема можда експлозивних справа. Узели лешеве, однели у мртвачници и након тога су чистили одела, одећа и обављено је њихово изложење ради идентификације.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је вршено неко вештачење, нека експертиза ту на лицу места?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Лешеви су узети, повлачени су са лица места и однети у мртвачници, импровизираној мртвачници '99.године, се налазио у Ораховцу, 2000., било је мртвачнице и у Ораховцу и у Сувој Реци.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Питаћу сведока стручно, пошто је правник. Да ли је вршена обдукција посмртних остатака?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То можете питати експерте судске медицине који су радили за Хашки трибунал, ја нисам био експерт из те области, ја сам био само као члан породица.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још неко од бранилаца.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само да расчистимо једну ствар, с обзиром да сведок више пута говори да је био члан породице, јел може да нам каже име оца, сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Мусли, колко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сулејман.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У каквим је он односима са жртвама, да нам објасни?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Мој отац и Сахид Бериша, отац Мусли Берише, Хамди Берише су браћа од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте за име сведоковог оца?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сулејман сте рекли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И у каквим је односима са овим, значи то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Сулејман, сад Вас нисам разумела да сте тако рекли?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сулејман.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Отац је колко ја имам овде у мом Сулејман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сулејман.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А то значи да су му, значи то су, са породицом оштећених то је које побочно колена, на пример са Фатоном или Весељом, шта му дође?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Крвна веза.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Имамо крвну везу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да, то је нама јасно, прво да видимо и због нашег Закона у ком колону је то крвна веза, дал је то. Па знам да није, али да видимо шта је, дал је оштећени или није, или је само сведок, да расчистимо то председнице већа. Он каже био сам члан породице оштећених, да видимо како је мого, пазите ми имамо овде још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушава се у својству сведока.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па добро, јел може да нам каже само, пошто он стално у име породице говори. Па добро, да видимо које је то сродство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и на те околности се изјаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није се изјаснио, ево видите да не можемо да утврдимо ни сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па саслушава се у својству сведока, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да Вам кажем, сведок је потписник на пуномоћју, зато морамо да расчистимо неке ствари, па не, али Ви сте прихватили такво пуномоћје, значи мого сам ја да дођем да потпишем то пуномоћје и да се налазим на том пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па његово је право да има пуномоћника.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово је право.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведоково право да има пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, он је овде сведок и као сведок је позван, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не може да има пуномоћника сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такво смо пуномоћје добили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како, молим Вас како може сведок да има пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, хоћете ли да завршимо са сведоком, нећемо о томе коментарисати, да завршимо, никакве нема уопште.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја зато и питам да би расчистили да видимо да нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расчистили смо, у сродству јесу, дошао је као сведок и позван је у својству сведока.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само хоћу да видим, немојте сад да ме терате на вулгарне примере, да кажем да сам ја овде с неким у сродству али то је сродство тридесето колено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које колено је у питању, рецимо конкретно са Веселом, Фатоном?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам рекао и по крвној линији са Сахит Беришом. Муслијиним оцем, Авдијим оцем и Хамдијим оцем и 16 убијених, то су браћа од стрица, у Пећане ми је тетка убијена у Лешане имам ујака и ујну, у Трње и овлашћење ја сам и јуче појаснио, начин на који смо се ми организовали, првобитно смо се организовали као породични савет, након тога смо организовали Удружење које и сада делује о ратним злочинима и ми имамо право да овлашћујемо да нас заступа било ко, ја сам председник Удружења чланова породица и не само породице Бериша, него свих породица у Општини Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, оптужени питања, изволите. Оптужени Репановић. Извињавам се, само мало сачекајте, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само хтела сведока да питам да ли после 13.јуна када је почео да прикупља податке, да ли је можда добио неке информације од Рома, или питао Роме о томе да ли они нешто знају о томе, ко је скупљао тела, односио на гробове, да ли има нека сазнања о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, појасните још једном.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, знам да је било кретања, да су били Роми ту, нисмо имали приступа, биле су посебне екипе која се бавила прикупљањем лешева, тако кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли сте уопште разговарали са Ромима, везано за скупљање лешева?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, Роми нису били ту, нису били у Сувој Реци који су прикупљали лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Репановић.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питаћу сведока да ми каже да ли се његова кућа налази на његовом имању, односно имању свог оца или је купио то имање тамо где је његова кућа, на Речанском путу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Кућа ми је у том делу и изградио сам на очево имање.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е, твој отац се зове Сулејман, јел тако?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Реци ми име твог деде, отац од твог оца?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Сејди.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Одлично. Господине Хисни, ми овде имамо, ја хоћу да расчистим неке ствари да си ти видео од те твоје куће све догађаје, не све, али видео си доста ствари, ја имам овде из катастра, имамо у ствари сви ми, скицу која је у размери 1:2500, па сам ја то обележио где је то његово имање, значи где би могла да му буде кућа, и по мојој некој промери то је негде око пола километра до Рештанског пута, до раскрснице Рештанског пута, а узећу у обзир тамо још куће ОЕБС-а да је сто и нешто метара према податку које је донела госпођа Наташа Кандић, значи шесто и нешто метара. Па ја питам господина Хиснију, како је он могао да види са те удаљености ова кретања и све то тамо на том Рештанском путу, и да нема ни једна кућа, а знам поуздано знам да има много кућа испред његове куће?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Вама још увек није јасно где се налази моја кућа и поглед односно куда има погледа с моје куће Вама није јасно. Ја кажем да сте добили податке из катастра, нема дилеме око тога, али на којој се линији то мерило ја не знам, ја сам рекао од прилике колико метара је та раздаљина. Уколико Ви желите да утврдите ја стојим иза

онога што сам јуче рекао, ако хоћете потврдити можете доћи на лицу места и то уверити сте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба везано за раздаљину, јел тако.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Уколико оптужени зна која је моја кућа, нека приближно описује, не катастарским папирима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете показати, пошто видим да сте означили где се налази кућа, по Вашим, покажите сведоку нека види да ли је то тако.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, ја сам то хтео на документ камери, не само сведоку него свима вама да покажем где се налази његово имање. Значи он се мало пре изјаснио да је његова кућа на његовом имању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем али сведок мора да погледа то где сте Ви означили, да ли је то тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нормално, а он ће после да покаже на свом имању где је његова кућа. Јел може тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите, покажите где сте Ви означили.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Судија да ли би могло, ја имам предлог баш везано за ово, зато се и јављам, на камери да нам покаже, не само где је његова кућа, него где је видео те догађаје од 25., за које тврди да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила да у некој паузи да Вам само кажем да нацртате, да скицирате где се налази Ваша кућа у односу на СУП. Да ли можете Ви својом руком да скицирате значи где се налази Ваша кућа тачно?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Моја кућа у односу на зграду СУП-а је на североистоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, али ипак би, не би било лоше да нам направите ту скицу да видимо, јер сте спомињали да је на Речанском путу, да видимо, ипак да имамо представу како, где се тачно то налази, молим Вас.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Овде имамо скицу из катастра са премером, лако можемо да утврдимо раздаљине и тако даље, на тој скици да он покаже где је његова кућа и да покаже где је то место где је 25.марта видео те догађаје које.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нека уцрта ево на овој скици.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Не он је причао и за 25-ти да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас покажите сведоку. Ако је то тако може само да потврди, тачно, ето ту се налази кућа, ако није он ће нацртати.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ево ја ћу њему да покажем, да ли овде пише Берише Сејдија, Сулејман, јел то твоје имање?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То је моје, то је од стрица.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То је његово имање. Молим те упиши овде где је твоја кућа?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Рекао сам и јуче, од пута има 70 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас покажите да ли се ту налази Ваша кућа, на том потезу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Само да погледам где је, не могу да консултујем ову карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видимо јер јако је лоша ова наша.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја ћу Вам само рећи, ово је његово имање, ово је пут за Речане, има полицијска станица, пут за Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте читали имање Бериша, ја не видим да пише.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Има на овој другој, на овој другој што сте њему дали.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, од прилике овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уцртајте.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То је од стрица, то је моја.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Пише овде господине лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ту?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: То је моја, то је стричева, ту живи брат од стрица, ја сам то и описивао, овде је моја, то је друга парцела, ово је ливада, овде је грађевински плац. Можете на лицу места доћи, то су два брата Сулејман и Незир, била су браћа и имање је дељено у два дела, на западном делу сам ја, са источне стране је стриц Незир. Овде пише Незир са западне стране, овде је моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас. Јесте ли је означили Ви, јел то ту где сте и Ви.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Означио је на другу парцелу али до ове парцеле, ова друга парцела је сасвим други човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо за микрофоном.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Није други човек, то је брат од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли потписали то где сте означили, потпишите се.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не могу ја то радити јер морам знати колико метара тачно има од пута.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Било боље да има боља копија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете сигурно скице.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, ова копија је лоша па да не изађе она друга још гора. Зато сам мислио на неком оригиналу да он уцрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је означио јел тако, добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ово је нацртао на другој парцели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је означио, јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је, он је ту означио, а иначе ово је његова парцела, он је сад означио на другој парцели, јер ја сам га питао име оца и име дедино.

Констатује се да је сведок Хисни Бериша на копији извода из катастра означио своју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, наставите с питањима.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питање, како је мого сведок са те даљине да види покрете полиције и ово све на Рештанском путу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Моја кућа је имала поглед са три стране, са истока, са југоистока и југозапада и са југозападне стране су ми прозори на другом спрату и с прозора сам видео све, није било никаквих препрека испред.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То кад кажеш на другом спрату, ја знам да је твоја кућа са приземље и са једним спратом, значи твоја кућа нема два спрата, него има приземље и спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватите као примедбу на то што сте рекли.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Уколико Ви боље знате од мене каква ми је кућа, онда се слажем с тиме, али ја сам изградио кућу и знам каква ми је кућа.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А колко спратова има твоја кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, два спрата, рекао је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли је то приземље и спрат или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само имам генералну примедбу, сведок се обраћа са Ви окривљеном, а окривљени се обраћа са ти, ја молим да то, можда сам ја преосетљив, али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немојте да прекидамо, ово су тактичка прекидања која су стварно неприхватљива, пустимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, ја сам вам рекла немојте сви у глас, неће моћи то ништа да се региструје и да се сними, молим вас.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јел могу преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, идите преко председника већа.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Дозволите ми да разјаним ово, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добро питање, да ли је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: У жаргону код нас доле се каже кућа на два спрата, то је кућа са приземље и са спратом. И сви они кажу да је то кућа на два спрата, то није кућа на два спрата, то је кућа на спрату, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, Ви реците, да ли Ваша кућа има приземље, први спрат и други спрат, или како?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Приземље и први спрат. Значи приземље и још један спрат, два спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, значи то је расчишћено. Следеће питање, колико је далеко твоја кућа од основне школе на Речанском путу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то друга основна школа, јесу две основне школе у Сувој Реци?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Основна школа на Речанском путу, код његове куће, питам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга, значи то је независно од оне што сте означили основна школа, значи има још једна основна школа?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Речанском путу.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, ја сам дао одговор, не знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли се види основна школа од твоје куће?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите преко председника већа, молим Вас, пошто се непосредно тако обраћате.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро. Па како је господин сведок сведочио да је видео полицијске снаге у тој основној школи да су дошли 24., колко се ја сећам, тако је изјавио, да су биле ту смештене полицијске снаге у тој основној школи о којој ја сада причам и које је он причао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да је био и на улици. Одговорите.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја нисам рекао да сам видео полицијску патролу која се кретала у правцу школе, бела лада нива, нисам рекао да су тамо били смештени.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То сте и у истрази рекли, ја сад, нема везе. Онда сте споменули да се та полиција повукла из те школе и отишла у средњу школу на Рештанском путу, како сте то сад видели, јел то Ваш закључак, јел то неко посредно сазнање или сте Ви непосредно видели? Ја стварно не могу да схватим неке ствари сведок што прича.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Знам да не можете схватити, жао ми је што не можете схватити, јер сте оптерећени, али ја сам видео јер сам имао поглед.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па значи он каже да има поглед госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да има поглед.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи он је видео то, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели из куће?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Из куће сам видео кретање на Рештанском путу и према школи. Имао сам поглед, није било препрека да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он означава правац, значи види према школи, разумете.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, нека он, то је његово сведочење. Питање следеће, да ли је он видео број полиције, да ли зна колко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, питала сам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да определи.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро. Да ли од његове куће види полицијску станицу, ветеринарску станицу и цркву?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, и из куће и са дворишта.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Невероватно.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ваше је право да не верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имам. Јуче је споменуо да је приметио испред цркве, испред ветеринарске станице и полицијске станице да су дошле јаке полицијске снаге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је реко.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е, сад то кад каже испред, да ли мисли на путу и на тротоару или у дворишту цркве, полицијске станице и ветеринарске станице или их је видео на путу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам то јуче појашњавао.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па питање конкретно, да ли је видео на путу, на тротоару или је видео у дворишту?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Конкретно сам се и јуче на то одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите само да ли конкретно на путу или у дворишту?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Рекао сам и понављам, реко сам јуче. Можете наставити са другим питањем ја сам то дефинисао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас председнице већа, морам да интервенишем. Не може сведоку да се допусти да он одлучује о којим ће питањима одговорити или не, он је овде дошао да сведочи, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу, рекли сте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, извините, не можемо прелазити преко овога, ово је трећи или четврти пут да сведок одбија да да одговоре на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Господине Бериша, можда није Вас довољно пратио јуче, значи само појасните, није то сад да Вам поставља тек тако да би поставио питање, вероватно да Вас није пратио. Само му одговорите на тај део питања.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Може бити, били су и на делу тротоара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, немојте се смејати на одговоре сведока, молим Вас, поставите питање без икаквих осмеха.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Ја се извињавам судија, па сведок се смеје данас цео дан и јуче се смеје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Па кад већ опомињете Репановића, опомените и сведока, насмејао се преко двадесет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, оптужени се смеје на одговор сведока, молим Вас седите.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: И сведок се смеје на наша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја се смејем јер су сва питања иронично постављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Следеће питање, сведок је јуче споменуо сина Вјолциног Грамоса, ако сам запамтио добро име. Па је моје питање, и да је он повређен, моје питање, којим се путем он кретао према Занатском центру, да то мало опише ако може и ако има сазнања.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, нећу се упуштати, јер ћете се суочавати са сведоком која ће бити иза мене, која је била у групи, она ће то најбоље појаснити куда су се кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви видели, значи само да ли сте Ви могли то да видите?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам ја и схватила јуче да је било, да није видео.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, хвала. Следеће питање, говорио је масовне гробнице у Сувој Реци на гробљима у Широко. Моје питање да ли су ти лешеве сахрањени појединачно или више лешева у једној хумци?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја имам и скицу, шему о сваком гробљу, како су била гробља распоређена и ко је где идентификован и колико је лешева било, на гробљу број 4 биле су три жртве у једном гробу и плус ципела, био је Седат, Неџат, Бујари, Неџмедин, то су биле у том гробљу та тела.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питање је једноставно да ли су појединачни гробови или су то заједнички, те гробнице?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Посебно, осим масовне гробнице у полигону војске.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Следеће питање, да ли су те хумке биле обележене, ти гробови у Сувој Реци на гробљима?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: О којим гробљима мислите?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: У Сувој Реци, беришанско гробље, шта знам ја још која сте набројали, Широко шта знам?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Током '99., или сада?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине говоримо о тим лешевима што сте Ви истраживали и што сте ишли тамо и ексхумирали лешеве, о тим гробовима говорим?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам јуче у изјави рекао да је код неких било натписа, иницијали имена и презимена, а већина су била назначена са НН, било је натписа НН.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јел могу да донесем закључак да је сваки гроб био обележен са НН или са иницијалима?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, са НН или иницијалима.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јуче си споменуо да си трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите преко председника већа.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Споменуо је јуче да је 03.априла, изашо из Суве Реке и био у колони у правцу Призрена, да се тамо задржао два, три дана колко сам ја разумео, или два дана, не знам, и да је била колона дуга више километара, до 7 километра, тако сам га ја разумео. Питање, да ли у тој колони су били грађани само из Суве Реке или су били грађани са ширег подручја и других општина?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Прво када сам навео дужину колоне нисам рекао 7 километара, од прилике сам рекао 4 километра, и колона је била дугачка од бунара Ати, до полицијске станице у Љубижде, Ви будући да сте живели дуже времена знате која је та раздаљина од пуси и атит, значи пумпе водене до полицијске станице у Љубижде, ту је било, нисмо

се могли кретати да би видели ко је и одакле је у колони и то је била колона око 4 километра, ја сам имао ту и познанике, а ко је све био у тој колони од 4 километра ја нисам могао знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, да ли је то колона само из Суве Реке или и из околних места?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не, тог дана је било масовно протеривање људи из Општине Сува Река, било је становника и Ставров, Вранића, Мушотишта и из свих села.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли је било из суседне општине, на пример Штимље, пошто је она прва општина ту, дал си имао такав податак, да ли је било?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, трећег није било.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А када је било?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Било је 10. и 11.априла. Након офанзиве која је предузета у правцу Будакова од 07. до 10.-11., када су полицијске снаге предузеле акцију и становништво које је било на планини у реци Топиле, извели су их у Штимље и од Штимља у колони преко Суве Реке усмеравали су за Албанију и 10., је колона наставила за Албанију, 11., колони није дозвољено да одлази за Албанију и све сте сместили у данпер, ту ноћ су провели у данпер, сутрадан сте их сместили по приватним кућама. Неке у Широко, неке у насељу Слођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите за временски период који, април месец, јел тако?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: За тај период када ми поставља питање, да ли је у колони било људи из Штимља.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Оптужени да ли имају други. Нема нико више, изволите. Хоћете Ви, изволите, оптужени Нишавић Милорад. Укључите микрофон.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Господине Бериша, Ви мене познајете?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Познајем Вас као инспектора.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте некада господине Бериша чули о мени нешто лоше пре рата и после рата, пошто се знамо, живели смо у Сувој Реци, мислим, овде треба правда да победи и бог, зато и желим, знам да сте искрени, знам да сте говорили, зато и желим да ми одговорите.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, нисам имао контакта са Вама, Ваш посао који сте обавили да оно, да сте били човек од високог положаја и преко Вас је прошло много људи, процесуирали сте многе Албанце као инспектор.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То пре рата.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И у току рата, да.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте, некад злоупотребу неку направио?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја знам да '98.године, у село Вранић и у село Дубрава, узети су људи и однети у полицијској станици у Призрену и задржани су, притворени, неки се ни данас нису вратили јер су трагично изгубили живот у затвору у Дубрави а неки су задржани по затворима Србије до 2000. године, без судског процеса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Септембра '98.године.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте чули, Ви сте разговарали са људима околних села и сигурно, да ли сте чули за време рата да ли сам, да ли је мене неко тамо виђао, да ли сам ја ишо са полицијом, да ли сам радио нешто?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, ја сам јуче рекао да сам те видео 17.априла у Сувој Реци.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, добро. Сигурно ја сам прошао колима југом, исто сте то рекли искрено, мислим да нема, него само сам хтео пошто сте Ви један од лица, бар по документацији коју смо добили, коју сте истраживали сва та дешавања за време рата и са веома великим бројем људи сте се срели Албанаца који су били и у Албанији и остали на територији Суве Реке, Призрена и припадника ОВК, са свима сте сигурно разговарали и драго ми је ово што кажете, значи да и суд и тужилаштво види. Хвала, немам више питања, захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад смо код оптуженог Нишавића, ја сам Вам то и јуче предочила, Ви сте децидирано у свом исказу код истражног судије изјавили, што се тиче полиције ја знам да је тај Мишковић имао одређену улогу у овим догађајима а поготово овај Милан Шипка, да ли сте мислили на те догађаје или на неке друге?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И на ове догађаје био је Шипка, ја сам изнео и пример када нас је вратио са колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него конкретно.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Био је и он као командир полицијске станице у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на ове догађаје, сад што су се догодили '99.марта, у Сувој Реци или на неке друге догађаје?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На те мислите да је имао одређену улогу.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: И '98. и '99., да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље. Изволите, оптужени Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан господине Бериша. Да ли се ми знамо јако добро?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, веома добро.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сте живели у згради поред винарског подрума до изградње Ваше куће горе на Речанском путу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, до '85.године.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ту сте живели са браћом, стричевима, значи комплетна породица Бериша је била иза хотела «Кристал»?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, није била цела та породица, била је моја породица ту.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Хоћу да кажем Ви, Сејда, Темал, Нега, Муарем, Сефа, били сте у једном окружењу?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, ми смо били браћа од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то је '85.године?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кажем да је живео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До које године?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Он каже да је '85-те направио кућу, али је често био доле, често је био присутан доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање везано за ове догађаје?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Интересује ме само кад и где ме видео у било којој униформи и кад је он самном разговарао доле? И једно његово мишљење јер, доста дуг је период сам малтене до пре '88., живео у породичној, у стану очевом, након чега сам кућу направио, прешо сам у други део града, а које је малтене удаљен одатле скоро километар ипо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, јуче је о томе говорио, да Вас је виђао у униформи.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али га питам, кад и где ме видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да, ја сам и јуче рекао од прилике био је 09., или 10.април, од прилике кажем, не могу запамтити тачно али пошто сам се вратио из колоне, а вратили су нас 06., на вече, након што сам оставио моју децу ту, дошо сам да се интересујем о моја два брата која живе у том делу а где каже да сам и ја живео и на улазу тунела ја сам те видео у полицијској униформи, камуфлираној, маскирној и имао си аутоматску пушку стављену на бетону, ја и ти смо комуницирали, ја сам те питао могу ли да идем да видим да ли су ми браћа ту, дакле интересујем се и за стару мајку, ти ми се обратио да нема никога овде. На зиду куће од брата било је још троје наоружаних који су имали СМБ униформу, био је грчагџија из Ораховца, не знам му име, био је Ђурђин муж, који је становао у ћошку, ти знаш добро и био је Станимир из

Речана, и ти си ми дозволио да одлазим до куће и да видим, и иза мене је дошао Ђурђин муж, ја сам ишо до тамо и вратио се, то је та истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то је априла, молим Вас.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жалосно је што господин каже да ме видео у том тунелу, малтене од '89.године у том делу града не живим, нит сам се кретао тим делом града, јер није било потребе, а млађи брат је '97., или '98., заменио стан очев, прешавши у зграду Балкана, са једним шиптаром из Лешана. Значи направио је једну велику пермутацију и једну велику неистину, жалосно је све ово што причаш неистинито, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се тако директно обраћати, можете да кажете да имате примедбу, да то није тачно.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Имам примедбу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не на такав начин.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Је нетачно јер господин је, да не кажем мали милион пута био у мојој кући, да не кажем и јео и пио, јер мој отац покојни им је одржавао виноград где је и сређивао им је, и помагао у било чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Петковићу, свхатили смо да је то примедба.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само моменат, хоћу да још нешто кажем. Интересује ме још баш око куће његове на Речанском путу, пошто је полемика већ ушла око тога, да ли је испред његове куће био ауто-сервис Кадрија или је била четврта, пета кућа од тебе?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Зависи са ког се угла гледа.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па од скретања, од Суве Реке према Речану, кад идеш, јел дође Кадрија па идеш ти онда?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Или дођеш ти па Кадрија, са леве стране, дође стовариште грађевинског материјала, јел смем, опростите судија, да му покажем само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже Вам не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али да му покажем скицу ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе зато што каже не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Зато што каже не, али није у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете тако да није у праву, то је Ваше право да кажете, да прокоментаришете исказ наравно.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па нека каже праву истину где је ауто-сервис Кадријин био са леве стране пута Речане?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Први објекат био је Кадријин ауто-сервис, други објекат била је кућа Сулејман Битићи, трећи објекат је кућа мога брата, ја нисам имао приступа на тој линији тих објеката.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ти си морао том деоницом пута да одеш па да скренеш у уличицу иза Сали Капућија, улицу која је водила према теби?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ја сам имао поглед, а нисам имао улаза, имао сам улаза и са магистрале и грађевинског плаца и са пута, није дакле било само тог пута него и осталих приступа.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја ћу доставити суду ово, па нека они, Ви утврдите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте ово, скица каква?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жао ми је што велике неистине причаш, не причаш праву истину, о свима догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, хоћете погледати ову скицу, видите да ли одговара том стварном стању у Сувој Реци?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жао ми је, писано је ћирилицом па не знам дал ће разумети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите где је ОУП.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пошто сам ја у његовој кући, његовог брата, брата од стрица Ћемаља био милион пута. Ћемаљ му је механичар брат, одржавао ми је возило тако да не знам шта рећи. Сејда се дружио са татом, а и да не кажем колко пута сам њега одвео кући док смо радили заједно.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ти си био мој возач и то ти је била дужност.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па добро.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не могу да се оријентишем.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Рећи ћу Вам опет, ја се извињавам, ово је пут Приштина-Сува Река, овде се скреће лево за Речане, овде је Осман Беришина кућа, овде је Јонузова, то је тај земљани пут који улази ту, ту је стовариште грађевинског материјала, Кадрија, ауто-сервис, тај део, овде је кућа Синан Баљије, Гашија, пилана, трговине, твоја кућа, основна школа. Значи пут Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако господине Петковићу. Да ли.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не, господине, не господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако или није?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Погрешио си, много си погрешио, немаш сазнање.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам где сам погрешио, реци само где сам погрешио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Моја кућа је овде негде, ту је братова кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите кућу, означите на тој скици.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Само је навео имена која је мислио, то је кућа Сајди Берише, ова је, то је кућа брата Сејди Берише, то је кућа брата од стрица Ћемаљ Бериша, овде је моја кућа, овде нема куће.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Оставићу суду, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Ако је могуће да се прекрижи оно где је назначио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сада која је Ваша кућа од ове три, ставите круг један?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, немам више питања јер сувишно је испитивати сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Није тако, ја не слажем се с тиме, јер њему је основна школа била поред куће малтене, то је основна школа где је Албански живаљ похађали.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Зна Мики, јер је Мики био код мене и зна где ми је кућа, можда му је свеже када је дошао да ме региструје.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мики можда зна, али ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Немам више питања, сувишно је питати оваквог сведока нешто јер видим да је под утицајем страних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате више питања можете сести.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених да ли има још неко. Изволите.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан господине Хисни.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Добар дан.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Погледајте ме, да ли ме познајете?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам ја икад теби нешто лично, теби рекао неку реч, или имао контакт с тобом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Папић Рамиз.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да Вас не познаје.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То сам и питао, дал сам имао икад контакт или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ево, поводом овога што је мало пре сведок рекао на питање окривљеног Зорана Петковића, да је Зоран Петковић

био у том тунелу, у полицијској маскирној униформи, а да су три лица која су била с њим била у СМБ униформи. Па нека то мало појасни.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Била је СМБ униформа војске, ја сам завршио војну службу и та тројица су била у тој униформи, а он је био у камуфлираној маскирној, полицијској униформи.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Које боје?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Плаве.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Ја бих се вратио само пошто ми јуче остаде нејасно, сведок је напоменуо да је 24., почело бомбардовање, да је то почело око 20 часова, да је он био узбуђен и тако даље, па није могло да спава, те да је заспао пред саму зору, а да га је онда након тога пробудила супруга. Па јел може да определи временски кад је заспао и кад га је пробудила супруга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, кад, јел се сећате?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Немам одговор, не знам када сам заспао, нисам био будам да бележим када сам заспао.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Добро, а јел знате кад Вас је супруга пробудли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када Вас је супруга пробудила?

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Од прилике, не интересује ме тачан сат.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, добро.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Никако не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Јел могу још једно само, извињавам се. Значи мало пре је рекао да не може да определи колко је основна школа од његове куће, а чули смо тврдњу окривљеног Петковића да каже да је то одмах поред, па га ја питам, да ли је основна школа одмах поред његове куће или није?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није одмах поред Ваше?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Не.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Да му предочим само, код истражног судије је навео, каже «пре него што се смрачило полицијске снаге које су концентрисане, које су биле концентрисане».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам која је то страна, пошто читате.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Трећа страна. Истражни судија га пита, јасно је сад, «кажите ми, одакле је Вама то што сада нама причате познато». Пета страна, па доле последњи овај пасос, мало већи, па каже:

«пре него што се смрачило ове полицијске снаге које су биле концентрисане код основне школе биле су поред моје куће, окренули су се и стационирали, тако даље». Па где су сад биле те полицијске снаге ако основна школа није поред његове куће, јесу ли биле код основне школе или су биле поред његове куће?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Оне су биле, рекох, биле су у покрету, и видео сам како су се кретале а нисам реко да су биле стациониране.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Овде стоји стациониране, зато Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овде стоји, «ове полицијске снаге које су биле концентрисане, код основне школе биле су поред куће моје».

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Покренули су се и стационирали су се ког Техничке школе».

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Техничка школа је нешто друго. Техничка школа је на супротној страни на Рештанском путу, да ли се о тој школи ради, ту сам имао погледа и видео сам како су улазили и стационирали се, то сам и јуче рекао, ако мислите на основну школу и желите да је приближите до моје куће, кућа ми није надамак, односно близу школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад смо код овог питања, сад Ви прокоментаришите, пре него да се смрачило ове полицијске снаге, ајде да почнемо овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, морате да кренете од почетка, он лепо објашњава где се то налазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте ме прекидати сад. «Ујутру 25.марта, било је покрета полиције, у току дана је било покрета горе и доле, 26.марта, 24.марта, пре почетка бомбардовања НАТО снага, у почетку полицијске снаге су биле концентрисане код основне школе на Речанском путу, и код Техничке школе на Рештанском путу», објасните, «пре него да се смрачило, ове полицијске снаге које су биле концентрисане код основне школе биле су поред куће моје, покренули су се и стационирали су се код Техничке школе». Можете да прокоментаришете?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Пролазиле су поред моје куће, на том путу, то је раздаљина од 70 метара, не да је моја кућа до основне школе. Пролазили су поред мог пута и ишле према Техничкој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте и рекли у покрету су били. Добро. Питања више нема, јел тако. Имате Ви, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија имам примедбе на исказ овог сведока, јел желите сада или касније, кад завршимо саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да завршимо са сведоком. Да ли Ви још имате нешто да изјавите господине Бериша?

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Можда сам имао много што шта да кажем али не. Имам низ других догађаја, мислио сам да ћу више рећи али ипак немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете да идете. Скице молим Вас, јуче сте скице нам узели, па оставите.

СВЕДОК ХИСНИ БЕРИША: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу, само још да чујемо примедбе. Изволите.

Хвала Вам лепо, можете ићи.

Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја има примедби на исказ овог сведока, начин и садржину исказа посебно када кажем садржина исказа мислим на чињенице које је сведок овде износио. Веома мали део сведочког исказа овог сведока се односи на овај догађај о коме ми расправљамо и који је саставни део оптужнице, то је управо на оно што смо указивали од самог почетка, да имајући у виду његову садржину исказа из истраге коју смо, с којом смо били упознати као браниоци, да је овај управо сведок једна врста професионалног сведока или како се то у Хагу каже сведока експерта, а не непосредног очевидца како сте га Ви овде најавили, односно како је то тужилац предложио. Ради се о човеку који има веома мало непосредних сазнања, тачније никаквих. У томе је читав проблем око удаљавања односно приближавања његове куће, позиције, дистанце са које би он требао да види оно што не може да види. Али због валидности свог исказа покушава да ту дистанцу смањи, да избаци објекте и тако даље, и тако даље, да би бар нешто сам непосредно могао да види. Овде је очигледно из овог исказа да овај сведок ништа није сам видео, да је човек који се бавио истраживањем ових догађања и не само ових него и других догађања, да је учествовао у више судских поступака у својству сведока или експерта, већ не знам какво је својство имао у Хагу и да ове чињенице које он овде износи, износи из тих сазнања, оно чему приговарам и што је основно због чега сам устао ово да кажем је то да он овде пред нама лажно покушава да представи те чињенице које је добио посредним сазнањем, истраживањем или на други начин као чињенице које је он непосредно сазнао, и то сте видели у више наврата да је покушао да учини.

Нажалост овде морам да споменем и јучерашњу улогу госпође Наташе Кандић у овој читавој причи и због тога је била читава ова питања која смо усмерили, да ли се ради о сведоку или сведоку-оштећеном, овај човек односно овај сведок не може бити сведок-оштећени. Очигледно да свако из ових породица има ближних сродника који могу да буду сведоци-оштећени, а Ви сте се изјаснили да је он

сведок. Ако је сведок онда нема контакта ни једна страна са њим, он је јуче имао контакт са пуномоћником оштећених овде, како је Ви представљате, и основано сумњам да је тај контакт био усмерен ка инструкирању сведока. Што је морате признати и ако немамо кривично дело а у Хагу га има, за ово би било који учесник поступка горе попио комдем где би могао да добије пет година затвора или 200 или 300 хиљада више нисам сигуран, казне, мислим на евро. Према томе, сведок који покушава да прикаже чињенице које зна, за које је сазнао посредно а не непосредно као своје сазнање и покушава себе да доведе у ситуацију и позицију физичку да би то могао да види, је апсолутно непоуздан сведок, професионалан сведок, и сведок који је овде доведен имајућу у виду ширину његовог исказа из сасвим других разлога. Ето то је моја примедба судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Направићемо паузу једну. Везано за исказ, изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да бих потврдио ово што мој бранилац говори, да је сведок назовимо, припреман и да је рађено са њим, навешћу пример његовог исказа где каже да је 03.априла, видео два полицајца која су у плавим униформама, која су му тражила новац, и један од њих је рекао да је нишлија. Само што му није оставио још личну карту и број телефона, а тражи му новац. Очигледно да се ради о лажном сведочењу јер још други доказ, нишлије никад нису биле у Сувор Реци, у Сувој Реци су били припадници 87 и 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад понављати све оно што сте већ рекли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја само да Вам кажем који су били. Били су из Крушевца, Прокупља, Лесковца, и Врања а никад ни један полицајац из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, то сте Ви нама све.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, али конкретно се ради о овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјавили, према томе немојте се понављати, у реду, ја то схватам да је то примедба на исказ сведока, али само у том смислу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И само још ову реченицу, примедба и тврдња моја а Ви ћете проверити, 03.априла, јединица нишка, мој одред је био на подручју Општине Ораховац, према Малишеву и горе Милановићке планине, имамо докуменат, приложићемо, значи сведок лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите само још нешто. Ја бих после паузе отишао, колега Палибрк ће ме мењати, са оним заменичким пуномоћјем од јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Приговарам исказу сведока, ценећи његову садржину, начин његовог казивања, одговора на питања, сведок је дошао очигледно са задатком да укаже да је Зоран Петковић некада носио полицијску униформу и ако он никада није био припадник полиције, није носио униформу, сведок је дошао да каже да је био полицајац из Ниша, сведок је дошао да каже и сећа се да је у пицерији видео цуцлу, и штап што су јуче одмах медији пренели, али зато два дана не може да објасни где му се налази кућа, јер Ви ћете ценити веродостојност исказа овог сведока. Ја мислим да је раван нули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја само у вези са коментаром адвоката Петронијевића, осећам обавезу да кажем да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су примедбе, имају права да изнесу примедбе у сваком случају.

НАТАША КАНДИЋ: Није у Хагу прихваћен као бранилац зато што је оцењен као нестручан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, како као бранилац?

НАТАША КАНДИЋ: А Хисни Бериша је два пута сведочио, у два поступка управо због својих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, реците и Ви.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Имам само примедбу. Придружујем се свему овом што су рекле колеге везано за примедбу овог сведока, ја ћу само дати апсолутно пример који је и Вама јасан колко је он човек инструктиран и колко је што сам јуче указао. Значи он је после паузе дошо и од једном чуо шта су му рекли, али не, дозволите само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате, то сте све рекли јуче.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Не, не, дозволите да завршим до краја. Значи рекао је да је чуо комплетну причу од њих и да су му они испричали о неком Рамизу Папићу, а чак ни Бардиљ ни Агрон то ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Значи уопште не помињу, они говоре о Рамизу Горанцу, а и данас смо то расчистили шта је Горанац, ко је Гора, одакле, ми сви знамо одакле је Рамиз, значи јасно је да је овде послат са задатком да евентуално што више људских живота уништи и да је то његово а не да утврђује неку истину. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате још увек примедби, ми ћемо да направимо паузу једну.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, нема проблема. Пошто је госпођа Кандић опет изнела лаж, као много пута, као што се лажно представља као адвокат. Ја сам у Хагу одбијен да будем плаћен, а не да не будем бранилац, према томе то је још један од низу још лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас нећемо сада на ту тему, молим Вас госпођо Кандић, сада отварате неку другу причу, молим Вас. Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Такође стављам примедбу на исказ сведока јер његов исказ сведока је контрадикторан сам себи, значи јуче кад је кренуо он је причао да је то непосредно је видео да би на крају дана рекао да је то сазнао од крим.техничара у неком селу, о догађањима која су се десила 26.03.'99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једну реченицу да кажем. Не може се остати миран на ове примедбе да је овде дошао сведок који је инструкуран да неке невинне људе стрпа у затвор, да је то хтео он би рекао, 26.марта, ја сам видео тог, тог, тог, и тог, да су убили тог, тог и тог. Он је причао оно што је видео, што је чуо од других људи, везано за датуме пре, за датум непосредно кад је овај догађај био, због чега смо ми овде, се догодио и на све датуме о којима он има сазнања. Тако да мислим да је неумесно и непристојно на овај начин износити примедбе на исказ сведока који је овде тачно говорио шта је видео и шта није видео и тачно је определио шта му је неко рекао а шта је он видео, слажем се с тим да је оно што је он лично видео је врло мало и зато цела она примедба од јуче да смо три ипо сата саслушавали на нешто што му је неко рекао стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,40 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо сви ту? Господин Петронијевић није, мења га?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Палибрк ће га мењати по заменичком пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

Оптужени Митровић Радослав је сагласан да га у наставку главног претреса брани адвокат Драган Палибрк.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ШИРЕТА БЕРИША

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша сведок Ширета Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало теже ја то изговарам, вероватно Ширета. Хоћете позвати сведока молим вас.

Госпођо Бериша, добар дан.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока имате право да користите свој матерњи језик. Да ли ћете то Ваше право искористити?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте првобитно били саслушани.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Госпођо судија, она би да седне ако може и то је тражила још јутрос да стално има воду испред себе. Извините.

Констатује се да сведок жели да исказ да на свом материњем језику.

Саслушање се и даље одвија преко тумача за албански језик, како су то и на почетку означени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, Ваше име и презиме је пуно?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ширета Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Рахман Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Завршила сам вишу педагошку школу, незапослена сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците место рођења?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Мушотиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: 05.12.1961. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дужни као сведок да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег неког блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у претходном поступку положили заклетву, те Вас ја у том смислу само опомињем на положену заклетву.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ОШТЕЂЕНЕ

ШИРЕТЕ БЕРИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Бериша, испричајте нам све чега се сећате. Ви сте очевидац догађаја па нам о свему испричајте шта се то догодило. Преживели сте тај масакр.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Још од 1998.године ОЕБС је дошао у Суву Реку и они су радили у Хотел «Бос», Широка, Сува Река, међутим, након извесног времена чини ми се да је био 26. децембар 1998. године, они су дошли у нашу кућу и тражили су, ако се ми слажемо, да они узму под закуп, односно кирију, нашу кућу. Ми смо се тиме сложили и ОЕБС је нашу кућу користио која је била са леве стране као канцеларије за ОЕБС, а са десне стране они су ту становали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране? Чија је то била страна?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Десна страна је била синовца мог мужа Фатон Бериша, а с леве стране живела сам ја са мојим мужем и мојих четворо деце, тако да 20.марта, можда се и не сећам тачно датума јер је прошло доста времена, 20.марта ОЕБС је напустио нашу кућу где су користили као канцеларије, а са десне стране кућу Фатона Берише су много раније напустили. Нису више ту становали и Фатон са његовом мајком, женом и децом се много раније вратио у ту кућу и када је ОЕБС напустио и нашу кућу 20.марта, онда сам се ја вратила из мојих родитеља јер сам претходно становала код мојих родитеља, док је ОЕБС био у нашој кући, ја сам са мојом децом и мојим мужем становала код мојих родитеља у селу Мушотиште. Онда смо се ми вратили са децом и мужем и живели смо на десној страни код синовца, код Фатона, синовца мог мужа.

25.марта, дакле, 25.марта било је можда пет сати отприлике, изјутра, ја сам спавала са децом и мужем на вишем спрату у Фатоновој кући и Фатон је био са његовом мајком, са његовом женом и децом у тој кући. Заједно смо били, били смо на спавању и једним великим лупањем, лупала су врата предња Фатанове куће. Онда сам ја рекла мужу да ћу ја прва изаћи. Када сам сишла доле и отворила врата била су три полицајца у униформи. Онај на средини је био веома висок, ова двојица са стране нижа, нижег раста и онај полицајац у средини ставио ми је аутоматску цев овде на груди и рекао ми је где ти је муж. Онда је сишао и мој муж доле, узели су мога мужа и прешли на другу страну у нашој кући коју је ОЕБС користио као канцеларије. Муж ми је рекао да су они из ОЕБС-а закључали неке просторије на другом спрату и они су почели да буду агресивни, лупали су ногама, разбили врата, нашли су неке кациге, неке слике изгорелих кућа које је ОЕБС сликао и почели су да се агресивно понашају према мом мужу, тукли су га, ја то нисам видела, него он ми је то испричао. Тако је било једно време, не знам колико је трајало, али ја сам била овамо веома узнемирена и ја сам изашла час са једне стране, час са друге да видим, да гледам шта се дешава са мојим мужем, а деца горе су била са Фатоном, са Сабахатом, моје ћерке. Деца су горе плакала и ја доле с једне, с друге стране да видим шта се дешава, шта ће урадити муж, била сам веома узнемирена, узбуђена.

У међувремену дошао је један полицајац горе и рекао ми је `ајде идемо горе. Он је био млад, не знам можда, не знам колико година, али млад је био и када смо ишли горе низ степенице почео је да прегледа, преконтролише регале и рекла сам му да овде нема ништа, има само дечијег одела. Он је све то прегледао и изашао је. При изласку, када је излазио, иза врата, до врата је била ташна, он је ту ташну узео, отворио.

Унутар ташне је био новчаник и тај је новчаник био Себахатин. Он је мислио да има новца. Он је ташну оставио, а новчаник узео и наниже је отворио новчаник и видео да нема ништа и бацао. Након тога рекао је мени ајде доле, рекао је и махао је руком, то је на српском говорио, рекао је дођи са мном доле и ја сам уплашена, дрхтећи сишла сам с њим у подрум. Када сам ишла рекао је, обратио се – да ли знаш да је живот твог мужа у опасности и рекао ми је руком овако, да значи треба дати новац јер је живот твог мужа у великој опасности. Ја сам рекла њему да немам новац. Он је опет рекао треба новац, иначе убиће ти мужа и рекла сам му само тренутак, чекај и ишла сам горе. Рекла сам Себахати, Себахата је извадила, не знам да ли је било 1.000 еура, не сећам се. Дала ми је Себахата новац. Ја сам сишла доле и дала њему. Он је рекао није то довољно да се спаси живот твога мужа. Ја сам рекла немамо другог новца, тако да је он изашао вани.

Када је изашао вани, ја сам гледала, заинтересовала сам се да не чујем нешто и не видим мог мужа. Ту је било пуно полицајаца у униформама, али били су млади и један од њих је био веома кратког раста, нижег раста, он је био нешто старији, био је црнопут, имао је грубо лице, био је веома агресиван, имао је отворену униформу и овде је имао ножеве на телу и при томе сам се много ушлашила. Ушла сам унутра, он је отуда био је неколико метара трчао је према мени и рекао је чекај, чекај да видим ову жену колико је лепа, али то је провокативно рекао. Онда полицајац коме сам дала новац, био је насрам њему, он је трчао и он умало да ме ухвати, још два степена да нисам ишла он би успео да ме ухвати за раме, али тај полицајац је дотрчао и рекао је Жарко (именом га је назвао, сећам се веома добро) и зауставио га. Међутим, била сам веома, веома уплашена, не знам ни сама како сам могла то пребродити. Ушла сам унутра, седела сам, не знам шта је било нешто у ходнику, онда је дошла и моја јетрва и нас две веома уплашене јер смо у то време виделе мог мужа Неџата довели неки полицајци и када је он дао корак да улази у кућу један га је ударао ногама и знам да је пао на степениште Неџат и устао је. Када је ушао унутра лице његово је било црно, плаво-црно и ушао је унутра и поново тај први полицајац који је отворио врата и дошао са другим, дошао је и рекао да нам дате новац иначе све ћемо кућу и вас и децу у ваздух и све ћемо вас запалити. Ја сам имала 3.000 еура код себе, имала сам 3.000 еура али нисам смела том полицајцу у подруму јер сам се плашила да ме не оголи или нешто друго, да ме не скида и рекла сам Неџату, мужу имам 3.000 еура, да ли да му дам. Рекао је дај. Не, он је рекао да ја имам одређени износ, рекао ми је дај све да се спасимо јер ће нам децу поубијати. То је било ужасно,

у филмове нема тих сцена у односу на мене, ја која мртва живим и морам на све то мислити.

Онда ја сам извадила, дала сам, јер сам се плашила да ме тај полицајац не скида и Фатима, када је овај црни, чије је лице било грубо, када је приметио да ће Фатима из груди извадити, он је увлачио руку сам и узео новац и рекао дођи шефе овамо и дао је њему новац. Онда су они изашли вани, узели новац и узели су новац, био је ту у дворишту један камион, узели су неке ТВ апарате и грејалице, оно што су нашли у нашој кући, не у Фатиминој кући, у другој кући где је ОЕБС био. Ја сам се приближила, он ми је махао руком и рекао је брзо унутра, викао је на мене, узели су то и одлазили и поред наше куће, поред, наспрам Агронове куће био је тенк или нешто мање од тенка, не знам како се назива, ја нисам завршила војску и не знам како се називају та војна возила. То се односи на дан 25.

Онда смо били веома уплашени, имали смо страха, нисмо смели никуда да идемо јер је било пуцњаве по Сувој Реци са свих страна. Одлучили смо да идемо у кућу стрица Весела, он је стриц мога мужа, то је изнад наше куће можда отприлике неких 30 метара удаљено. Дакле, отишли смо тамо, цела наша породица смо се ту сместили и боравили, провели ту ноћ, сви смо заједно спавали. Дакле, породица моја – четворо деце, мој муж и Фатонова фамилија са женом, два сина, са мајком и сестром и породица Вјолцина 22 члана и сви смо ту ноћ заједно провели. Целе ноћи било је пуцњаве са свих страна, мислили смо куда да идемо да бежимо, али опет нисмо смели да излазимо, с ове стране пуцњаве, с друге такође пуцњаве. Са свих страна је било пуцњаве тако да изјутра устали, пробудили смо се, били смо сви заплашени и пре подне ја сам имала малог сина и са њим сам отишла у кућу Агрон Берише. Он је ближи рођак мог мужа. Када сам изашла у двориште и вратила се Флора је била код чесме, прала је неке ципеле дечије и рекла сам види бре Флора где су два тенка изнад Веселове куће. Преко куће стрица Весела није било много кућа, тамо повише је као нека шума и ту су била два тенка. Не знам отприлике колико је сати било, било је пре подне, ушла сам унутра и причала сам нашим мушкарцима и Флора је била веома узнемирена, узбуђена и тако можда је било негде око 12 сати. Једна група полицајаца изашла је из полицијске станице у правцу куће Исмета Кучи где је било према кући нашег стрица Весела, била је кућа Исмета Кучи. Сви су били у униформама, носили су капе, аутоматске пушке и трчали су веома агресивно и стигли су до нас и прво кад су дошли код нас звали су Бујара – «Бујаре, излази овде». Међутим, заборавила сам ови Срби када су се приближавали куће Исмета Кучи, Седат и Дрилон и Неџад први Дрилон, Седат и Дрилон, су рекли «оче види, види Зоки са

његовим братом». Први је Зоки са својом партијом, са својом групом, а Зоки је Зоран, и када су дошли, дошли су право код нас. Сви смо били, деца и жене, прво су звали Бујара, излази Бујар, али Бујарова мајка веома уплашена, Бујарова мајка је рекла: «Не, Бујаре сине, остани ти, ја ћу излазити». Када је она изашла они су рекли «шта хоћеш», глас је био Зоранов. Да био је Зоранов глас. Он је рекао улази ти унутра, Бујар нека овде излази. Онда други са стране је рекао, јер кућа има два улаза, Бујар је изашао с оне стране према степеништу, изашао је на балкон, а ми према подруму и рекли су брзо излазите сви вани. Неко у обућама, неко без, била је збрка и сви смо бежали. Када смо изашли чула сам пуцњаву и прво су Бујара убили. Бујара су на балкону убили. Трчали смо, сваки по разним странама где је могао, нисам ни видела. Ја сам била са старијим сином за руком, моја ћерка Мајлинда имала је 16 година, носила је млађег сина у наручју у раме и моја друга ћерка је имала Јаролинда 13 година и Вјолцина Дафина 16 година. Ми смо били задњи који смо стали пред нашом кућом и видели смо да је кућа испред била пуно људи, односно мужеве су, мушкарци били ту када су узели Фатона и његова мајка Фатима је рекла «не, не мога сина оставите, ево ја ћу доћи» и обоје су ухватили, повукли су их, а навише поред моје куће на другом улазу где је било такође једног улаза са друге стране веома сам добро видела, он је био у цивилу, црном оделу, био је Мишковић, власник Хотела «Бос». Он је рекао Нецату руке горе и рекао му је где су сада Американци нека долазе да те спасе. Он је пуцао на Нецата, онда је моја ћерка викала једним високим гласом, можда је цела Сува Река чула и Седат је био с друге стране куће. Седат је почео да трчи, али све ми се чини као да је Зоранов брат Мики, он је узео и пуцао је и отишли су иза куће и више нисам Седата видела и било је и неколико полицајаца у униформама, али било је неколико цивила и неки од њих је викао је и псовао их је на српском «пуцајте, шта чекате» и они остали, било је међу њима млађих, они су почели увелико да пуцају и када сам видела рекла сам Мајлинда мајко бежимо јер ће и нас убијати, Лирија Вјолцина је прва са својим мужем, она је била трудна у осмом месецу и њеног мужа, он је био близу мене. Када су узели њеног мужа рекла је не, ја ћу са својим мужем. Онда ја са мојом ћерком другом Херолиндом издвојила сам се с друге стране, ишла сам према аутобуској станици према, поред бензинске пумпе и када сам стигла код Занатског центра видела сам гомилу, а Мајлинда, Дафина, Алтин и мали Редон којег је Мајлинда носила у наручју, они су ишли сасвим на другој страни. То је био ужас што смо ми видели. Онда трчећи ја са другом ћерком Херолиндом код бензинске пумпе био је рођак мога мужа Јашар Бериша, он ми је само једном рекао о баци шта вам је, рекла сам баци Јашар све мушкарце су

нам поубијали и трчале смо, само сам ја и моја друга ћерка с ове стране, када сам ишла тамо и видела сам све скупа и ћутали су и рекла сам зашто сте стали. Били су и неки рођаци од мог мужа, рекла нам је полиција да овде станемо и када сам видела дошла је моја ћерка Мајлинда, Дафина, Алтин и Редон и видела сам да је Алтин био блед у лицу и крварила му је рука. Рекла сам мами шта ти је, рекао ми је не, не, ништа овде су ме мало погодили али ништа ми није. Гађали су га, од куће гађали децу, али само су старијег сина погодили. Онда једна жена ту из комшилука рекла сам да немаш неку пелену јер је имала малу децу, да му завијем руку. Она ми је то дала и ја сам на брзину завијала, али сви смо били изгубљени. Онда Влорјан, Флорин син, имао је 17 година, он је рекао Флора, мама виде ли како су нам убили оца. Она је рекла мама да, јесте, али барем мајка има тебе.

Онда су дошли, дошла је једна група Срба и приморала нас је да улазимо ту у кафић. Када смо ушли у кафић рекли су нам одмах да седнемо и чим смо седели одмах су почели рафали. Гађали су колико су могли, на кога су могли. Било је и столова ту и кога су могли погодили су. Онда су они пуцали, не знам колико, једно време пуцали су колико су могли, колико су могли су пуцали и престала је пуцњава и затим су говорили али нисам подигла главу, нисам видела али по гласовима били су исти гласови који су били и код куће. Онда када сам подигла главу да видим, Шерина је била мртва, Флоријана су убили, Влорин син Едон 13 година рекао је Вјолци мама и Дорентину су убили, оне су умрле али Мајлинда, моја ћерка је носила млађег сина у наручју и Себахата двоје њене деце – Исмета и Ерона, један од 3 године, а један од 10 месеци. Онда, Мајлинда је рекла мама види како су убили Херолинду за моју ћерку од 13 година. Када сам вратила главу видела сам она је била здрава, пунаста, пет-шест метака и ја и Вјолца смо били близу по главама и Вјолцин син Дрилон је био иза мене. Он је имао 13 година и он је рекао мама, види Дафину као уздише, она је имала 16 година, била је висока и Вјолца ми је река Ширете види Дафину како уздише и још једна друга девојка, рођака Берише она је рекла боже, јао шта су ми урадили, кажите нека дођу нека ме убију. Тражила је од Срба да улазе још једном и да је убију шта су јој урадили. Значи, нису сви људи у том тренутку били мртви. А Фатима са Ардијем били су мртви и њихов син такође. Много људи су уздисали, јецали. Мој млађи сен Редон имао је 22 месеца и тражио је флашу да сиса млеко. Онда, ја сам узела сина, била ми је флаша у цепу од тренерке, дала сам му мало млека да би ћутао да се не сазна да је жив, али дете је и не зна шта се дешава, тако да су они вероватно нас чули како говоримо, поново су улазили, ушли и пуцали су, пуцали су нечим, не знам шта је било, није много пуцало, од врата су

само бацали, гађали су нечим и након тога су поново изашли, одмарали се. Када сам подигла главу Себахате је имала полупану главу, умрла је, моја ћерка исто тако као Себахата, Мајлинда и пуно других нису дали знакове глас, само је Исмет, Фатов син од 3 године он је плакао и тражио је воду и звао је имена свих мама, тата, звао је мене да му пружимо помоћ, тражио је воду. Он је био рањен и млађи син Ерон од 10 месеци и он је и даље био жив само су му руку откинули и висоло му је месо. То колико сам могла да видим, можда је био више погођен. Међутим, ја сам била у ногу, у руку погођена, једна друга жена, Хајдинова жена је била жива, замолила сам је можеш ли барем да ми приближаваш Ерона овде између ногу можда ћу њега барем да спасим, али они су поново улазили, чули су нас, гађали су нас. Када сам видела и Исмет је умро и Ерон је умро и мој син млађи такође. Само је Хава јецала, дисала, Вјолцина свекрва.

Онда ја сам испод мене имала Алтина, мог сина од 10 година, он није био рањен само када су га у ногу и руку погодили и имао је главу окренуту према Вјолци и чула сам Србе који су рекли што пре треба да их пребацимо у камион да их утоваримо и да их однесемо одавде. Рекла сам споро, лагано Вјолци, Вјолца направимо се да смо мртве да нас не примете, барем су ово двоје остали Грамос, жив је био ту и Вјолцин син Дрилон. Међутим, када су они почели одмах да утоваре јер нисам рекла када су мушкарци тамо задржали у двориште када су их убијали ту је био један велики камион покривен цирадом у мом дворишту и тамо је било тело једног високог човека, испруженог, мртвог. Не знам ко је био тамо у мом дворишту када су у дворишту убили Неџата, Фатиму, Фатона, Седата. Можда сам заборавила и Неџатина и Лирија, његова жена који су се задржали, њега су гађали, Лиријиног мужа су убили. Лирија је била трудна у осмом месецу, али нису је погодили. Она је рекла ја сам се правила као мртва и дошла је поново када још увек нису нас увели у локал и она ме је звала, звала је њену свекрву и рекла је мајко дођи да пружимо помоћ њеном мужу Неџмедину, јер је при самрти и мени је рекла, рекла је дођи јер је стриц Неџат погођен и тражи те да му помогнеш. Међутим, ја сам рекла не могу доћи јер не могу да остављам децу и без мајке и без оца, тако да су све поубијали. Нису оставили децу, ни оца, ни мајку, све су поубијали и када су почели појединачно да их увлаче и пребацују у камион и кога су приметили да је још увек жив гађали су га нечим у главу и одмах је издахнуо јер је и Дрилон био жив и када су узели мог Алтина и он је био жив, када су га извлачили до врата он је само «оф» и пуцали су на све редом. Када су и мене узели неким, како називамо лесима, односно носилима дрвеним, они су на то пребацили и одмах на камион. Ја сам ту ногу занела,

међутим, они су вероватно мислили да сам мртва јер је било много људи који су јецали, били су при самрти и њих двоје који су били ту у локалу који су извлачили лешеве, један од те двојице је говорио на српском језику и рекао је какав је живот овакав, шта су ова деца и ове жене криве. Онај други му је рекао `ајде брже јер је наређење наредба треба што пре почистити ово место да не остављамо трага и све су нас пребацили, утоварили у камион. Било је крви, задаха, сва су деца била ту, Себахата је била ту испод мене, гледала сам да можда евентуално нико, барем неко да није остао жив. Никога није било живог. Гледала сам мога сина Алтина, рекла сам да можда није он остао жив, почела сам да говорим са Алтином, онда ме је Вјолца чула, подигла главу и рекла јеси ли жива Ширета, рекла сам жива сам али све нам поубијаше, а ти, не каже само је Грамос остао жив и Грамос је остао жив јер је имао дебелу јакну обучену и нису могли ти криминалци, убице, да открију да је жив, а остала деца су била гола, боса, било је хладно јер није било могуће ништа да се обује.

Онда одмах је камион кренуо, они су говорили српски, веома су се добро договорили, све су по програму имали, тако, тако, разговарали су с ове стране као да ничега није било него да је нешто веома лепо и добро, да су они обавили и извршили како су план сами сачинили и када је почео камион нешто даље, зауставио се и био је један женски глас који је рекао моји синови да ли сте завршили. Рекли су све је у реду, све ми се чини да је била Зоранова мајка, нисам је видела, али мени је у глави ушло да је била Зоранова мајка. Онда је камион почео да иде, али иза камиона била је та цирада издвојена, али нисам могла да се оријентишем на том смо путу, где се налазим, али сам рекла Вјолци, Вјолца да видим да ли нас неко прати, неко полицијско возило позади, али никога није било. Камион је ишао веома брзо. Рекла сам Вјолци да ли да скачемо све мислећи када ми је Лирија рекла за мог мужа да је стриц Неџат жив, можда неко да не излази из тих кућа да им притекне у помоћ и барем да ми је Неџат остао жив, све у нади.

Након месец или два сам сазнала да и Неџата нема више. То сам након месец дана сазнала јер сам све мислила да ћу Неџата наћи живог.

Међутим, рекла сам Вјолци, Вјолца да скочимо барем да свима покажемо ко је шта урадио. Онда је Вјолца рекла не, не можемо да скочимо али када нас негде у неку јаму буду затрпали онда ћемо ми изаћи. Рекла сам како можеш живог Грамоса, нећемо моћи када будемо затрпани свим тим лешевима и земљом, нећемо моћи да изађемо отуда. Онда је Вјолца рекла онда шта да урадимо. Вјолца је рекла онда ја сам се приближила да видим где смо али ветар ме је извукао и у том моменту сам пала и нисам више знала. Када сам пала овде ми је чело било

поцепано, пала сам у Новој Малцији, раније се звало Љутоглава, ту су ме неки људи видели и изашли на улицу, узели ме, извлачили из улице, односно пута, однели ме у једно село ту у близини и у том селу још увек нису били ушли српски полицајци. Дали су ми, пружили одређену помоћ и рекла сам њима да се тако и тако десило, ако сте у могућности да идете да пратите тај камион, јер су Вјолца и Грамос живи и барем да имам и да буду спашени Грамос, барем Вјолцин и одмах неки младићи су трчали. Дошли су где је и Вјолца са Грамосом пала, скочила и рекао је да је Грамос једва да се спасио, замало да умре где је скочио али неко му је пружио помоћ, не знам ко. Неко му је пружио помоћ Вјолци и чини ми се да је та жена била Српкиња, она је пружио помоћ, дала је сину нешто Вјолцину да пије и рекла је Вјолца да ми је замало син ту умро.

Ја сам одлазила у једно село Будаково где су били неки лекари војске, међутим, била сам тешко рањена на рамену када су ме гађали, када су видели да сам жива гађали су ме у раме да ме убију али ето остала сам жива. Они су ме обичним концима сашили. У ногу сам такође, да ли је била граната, пространу сам рану на десној страни и наниже и када сам пребачена у Кукс у Албанији, онда је лекар мислио да имам метак у стомаку, међутим, Италијани су ме оперирали и био је комад гранате.

Била сам веома озлеђена на више места и дан-данас имам комаде граната у телу и отуда ако је потребно да се исприча ја сам се придружила са моја два родитеља у селу Вранић код мојих ујака. Тамо смо били две, три недеље на планини, рањена. Ту су Срби гранатирани. Моја сестра од ујака је полудела, била је 16 година, много је деце умрло на планини док смо били, нисмо имали шта јести, пити, било је ужасно.

Међутим, једног дана су се уморили и рекли су нека нас све поубијају јер више не можемо овако. Сваког дана је било мртвих жена и деце и онда су мушкарци одлучили да се предају Србима. Када смо се утоварили на тракторе, када смо дошли у село Вранић, многе жене, много жена су Срби узели и увели су их у школу, скидали и одузели им накит златни или новац који су имали. Међутим, су их одмах вратили, вратили жене а многе од мушкараца су узели. Међу њима је био и мој ујак. Мог млађег ујака нису више вратили и тог дана су га убили. Убили су много људи, који су били млађи њих су узели и више их нису вратили, али неке старије које су узели њих су вратили и тако смо наставили пут.

Када смо дошли у село Сопина ту је изашао један човек, један Србин и обучен ранијим оделима српске војске, сећам се како је раније било, он је рекао уколико се још једном овде враћате ниједан Албанац неће остати жив и наставили смо, нисмо говорили, наставили смо пут и

када смо стигли у Кукс и тамо је било ужасно за мене, јер Срби који су били у Врници рекли су припремите аутомате, рекли су тим Србима и сада ћемо све и ове који су остали поубијати. Задржани смо ту неколико сати и након тога смо прешли у Кукс. Ту нису никога убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, сад ћемо направити једну паузу од 15 минута, мало се одморите, па ћемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас госпођу Беришу.

Госпођо Бериша, можемо ли да наставимо?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о Мисији ОЕБС. Прво сте рекли да су били у Хотелу «Бос» које је власништво Мишковића. Да ли знате особље ОЕБС-а где и у чијим све кућама је било смештено, осим у куће коју сте споменули – Ваше куће, Веселове куће, да ли знате у чијим су још кућама били?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Били су и у кући Мурата Суке, тамо су становали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је још у некој кући?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, у овом тренутку се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви вратили у кући након што је ОЕБС напустио Суву Реку, да ли знате ко је још био и да ли је било још некога у овим вашим околним кућама? Да ли су биле породице живе у тим околним кућама или су куће биле празне? Кад сте се вратили.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је било поред моје куће, било је људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је људи.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, јесте и било је и с друге стране у кући Агрон Берише, они су ту били, породица Агрон Берише је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време било пуцања у Сувој Реци, значи од момента када сте се Ви вратили? Да ли се пуцало у Сувој Реци?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, било је повремено чуло се пуцњаве, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то Вас питам за временски период од 21. марта 1999. па до 25. после сте све то нама објашњавали, него у том интервалу да ли знате да ли је било пуцања у самом граду Сува Река?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, од моје куће смо чули пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, дана 24. марта 1999. године, када је објављено бомбардовање, да ли се сећате тога да ли се нешто дешавало у Сувој Реци?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, у овом тренутку не сећам се ничега, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана 24, 25. имали прилике да видите нека возила?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, возила је било на путу, колона возила често су одлазила путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно мислим тог 25. марта рецимо, да ли сте тад видели нека возила, неке ципове, аутобусе, камионе?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, било је возила, било је ципова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте нешто о томе говорили па чисто да Вас подсетим. Спомињали сте да сте виђали неки црни цип без регистарских таблица, звали су га «црна рука», о томе нам нисте говорили. Можете ли мало да нам опишете какав је то цип, шта је то било у питању?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Био је цип црни са црним прозорима, није се из унутрашњости ништа видело, само се причало да се ти људи из тог ципа називају «црном руком» како сам чула, а видела сам га поред пута када је пролазило више возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када први пут видите црни цип?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, не сећам се датума, али знам да сам видела. Сада се датума не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли нам само рећи у Вашој кући колико је било чланова Ваше породице, именима и презименима реците нам колико је укупно било чланова породице у Вашој кући?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: У мојој кући живела сам ја – Шихрета Бериша, мој муж Неџат Бериша (43 године је стар био), моја ћерка, наша ћерка Мајлинда Бериша од 16 година, друга ћерка Херолинда Бериша (13 година), наш син Алтин Бериша (10 година) и млађи син имао је 22 месеца. У кући са моје стране, док кућа где сам ја живела имала је два улаза, једна кућа са два улаза. Са десне стране живео је Фатон Бериша од 27 година са његовом мајком Фатимом, можда је имала неких 48 година, нисам сигурна. Фатанова жена Себахата (25 година), Фатанова сестра Шерина (17 година) и два Фатанова сина – Исмет од 3 године и Ерон од 10 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете прецизно само да кажете где се све налазе улази од те куће? Са Ваше предње стране, јел' тако имате један улаз, да ли су два улаза са улице, рецимо са тог Рештанског пута да ли се улази одатле са Рештанског пута? Значи, кад говорим за кућу мислим уопште на кућу и Вашу и Фатанову кућу, колико улаза има гледано са Рештанског пута?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Рецимо, кућа је имала три улаза, али један улаз нисмо никада користили, тај улаз је био на средини. Један улаз је био право према путу, а други улаз је био са задње стране према Веселевој кући, а Фатонов улаз такође исто био је испред, с предње стране према главном путу, а и иза куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојао улаз, само ми ово реците пошто имамо ту неке исказе сведока па каже да је постојао неки улаз бочно који гледа према Пећанском путу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Бочно је било, али никада тај улаз нисмо користили, био је затворен. Рекох, кућа има три улаза, али ми смо користили само главни улаз и улаз са задње стране куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај бочни улаз није коришћен?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кућа да ли има неку продавницу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја сам само хтео да предложим, извињавам се, док не крене сведокиња да објашњава, да јој дамо или скице или слике да нам обележи то што прича да би нам било јасно, само не знам која је најбоља, Ви одлучите, па дајте или да се покаже слика куће коју ја мислим да имамо у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, дајте покажите ову основну нашу скицу где је парафирана ова кућа ОЕБС-а. Госпођо Бериша, погледајте добро ову скицу и молим Вас само те улазе означите. Значи, улазе од куће без обзира и тај улаз што се не користи и њега означите. Да ли можете да се снађете? Покажите јој кућу ОЕБС-а. Само улазе означите.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу да се оријентишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам оријентир буде овај Рештански пут. Покажите, па у односу на тај пут.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Овде рецимо је улаз са улице, кућни улаз наше куће, ово је улаз Фатонове куће и овде је један улаз био али га никада нисмо користили, док овде са задње стране такође је био улаз, а и овде је такође био улаз и то нисмо користили. Коришћен је овај и овај улаз, то је Фатонова кућа и ово иза двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете на документ камеру да ставимо да видите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, само бих још предложио да уцрта и друге објекте око њихових кућа којих се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, напишите тако, значи број 1 нека буде улаз који сте Ви користили, број 2, тако га означите улаз који је користио Фатон. Наглас да би Вас чули, слободно.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ово је Фатонов улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите број 2.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је наш улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш улаз – број 1.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Фатонов и то је Фатонов. То је наш и то је наш улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да је постојала и продавница, јел' тако у Вашој кући?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, биле су две продавнице с предње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то продавнице?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ова радња је била празна, та продавница празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друга? Да ли је било нешто у другој продавници?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: У овој радњи, односно продавници било је ауто делова, чини ми се продавали су ауто делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тог 25. марта 1999.године у раним јутарњим сатима када су дошла три полицајца, описивали сте једног од њих и рекли сте да није добро говорио српски.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, тај полицајац веома груб, лош, био је црн, кратког стаса, лице му је било грубо и он није говорио, он је, чини ми се мени као да је био Рус, некако није говорио српски као остали што су говорили. Можда и од његове агресивности, можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тада, значи све говоримо о 25. марту, да ли сте Ви видели неко возило испред куће?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Возило је било испред наше куће право према Агроновој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да опишем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је изгледало то возило?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Није био тенк као што су ови велики тенкови, био је нешто мањи, имао је гумене точкове, мањи је дакле, чини ми се да је и то возило имало неку цев с предње стране јер нисам га ни толико много ни гледала јер ми нису ти полицајци дали да излазим вани, увек су ми рекли улази унутра, али знам да је био у правцу куће Агрона Берише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко из те продавнице ауто делова, да ли је неко улазио у ту продавницу, тог 25. марта?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели колико је било полицајаца испред Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Било је много, не знам колико, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте најмање 15. да ли и даље остајете при томе?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, било је доста. По броју не могу да описујем, да се опредељујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама су били, 25-ог, значи све говоримо о 25. марту.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они су били маскирани, камуфлирани, чини ми се зеленим униформама. Нисам сигурна, већ сам заборавила али знам да су имали камуфлирану маскирну униформу и имали су по један бели траг на рамену, нешто бело су имали на рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, да ли сте приметили оружје?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Оружје су имали, аутомате, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о 26. марту, па сте рекли ви сте сви прешли у кућу породице Весела, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да побројите све чланове породице које сте затекли у кући?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, нормално то је моја ужа породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по имену и презимену, молим Вас.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ту је био Весел Бериша, Хава Бериша (Веселева жена, око 60 година), Седат Бериша (око 44 године стар), био је Бујар Бериша (око 40 година стар), био је Неџмедин Бериша, сва тројица браћа (око 37 година), била је Флора Бериша (Бујарова жена, 38 година), била је Вјолца Бериша (Седатова жена 36 година), била је Лирије Бериша (Неџмединова жена 23, 24 године, нисам сигурна), она је била трудна у осмом месецу или још два месеца можда јој је требало да се породи. Затим, била су Вјолцина деца Дафина Бериша (16 година), био је Дрилон (13 година), била су Флорина деца - Влорјан (17 година), био је Едон (13 година), била је Дорентина (4 године).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада када сте дошли у њихову кућу затекли Весела?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, Весел је ту био, међутим, он је тог дана 25-ог одлучио да одлази код његове браће наниже тамо где су они живели. Међутим, и моја ћерка и Вјолцина су имали жељу да одлазе тамо доле, али чим би излазиле у двориште чула се пуцњава и девојке су улазиле унутра и рекли су куку оче, плашимо се да нас не гађају, да нас не убијају. У неколико наврата су покушале, рекле су да идемо, али питали су мајку да ли ће нас поубијати. Сви смо некако хтели да идемо, имали смо онај страх у срцу, али опет било је много пуцњава и некако били смо уплашени, нисмо смели ни да седнемо у кући а нисмо смели ни да изађемо и старац је одлучио и рекао је ја ћу да идем тамо доле и старац је излазио полако и само је он излазио и сви остали смо остали, сви смо били уплашени, сви смо рекли да излазимо, али мушкарци су рекли неће нам ништа јер никоме ништа нисмо урадили. С ове стране имали смо страх али опет нисмо веровали да ће нам комшије тако нешто урадити јер никада никоме зла нисмо урадили. Они нису били мушкарци који би урадили оно што су урадили комшије наше Срби. Наши мушкарци не би то никада урадили, наши мушкарци су били интелектуалци, вредни, школовани људи, почев од магистра, инжењера Хајдина, инжењера Седата, инжењера Неџмедина, лекара, Авдина жена такође је била лекар, Лирија је била наставница, Бујар, Флора, Вјолца сви су били радници у фабрици «Балкан», било је нас пуно жена које смо имале малу децу, било је студената, ученика, деце. Сви су увек мислили на лепу будућност, лепи живот, никада нису веровали да ће нам ови тако урадити, а они су нас убили, једино што смо били Албанци и што су били мушкарци интелектуалци и испоштовани. Никада наши мушкарци не би урадили оно што су ови урадили са нашом породицом. Никада не би то урадили и цела Сува Река. Питајте све људе, никада наши мушкарци са никоме нису имали никада проблема и зато ми смо њима веровали и остали смо у кућама. Веровали смо, јер када би наши људи били такви да би мислили на лоше ствари и они би изашли на планину као и остали што су изашли али ми нисмо никада веровали да ће нам тако нешто урадити јер су наши мушкарци били испоштовани људи, никада не би урадили оно што су ови Срби урадили са нама и због тога ми смо им веровали, имали смо страха великог, али с друге стране смо веровали јер смо рекли никада им ништа нисмо урадили, не верујемо да ће нам нешто урадити и тако смо завршили и они су урадили шта су хтели са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 26. марта, говорили сте о томе да је у једном моменту Фатима отишла до своје куће када је видела полицију. Хоћете мало да опишете шта се тад у том моменту догодило када је Фатима отишла кући?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Фатима је била код врата и рекла о пуно полицајаца је дошло. Још увек су били, још увек нису дошли ови полицајци стигли код нас. Зоранова група, ти полицајци још увек није била стигла у кућу стрица Весела када је Фатима изашла код куће рекла је пуно полицајца има, рекла је да отварам врата с оне стране да не улазе унутра и да нам не запале куће, него нека улазе унутра јер је мислила само да ће покрасти, узети ствари и одлазити као што су дан раније улазили. Када је Фатима отишла онда смо чули пуцњаву и ја и Себахата, Себахата је жена Фатиминог сина и почеле смо да плачемо, јер смо рекле убили су Фатиму. Међутим, у међувремену Фатима је изашла са задње стране куће и лагано је дошла унутра и ништа није причала. Била је бледа и поново се вратила и дошла код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пуцњава сте чули? Да ли је то један пуцањ, више пуцњева у том моменту када је Фатима отишла код Весела?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се. Није било много пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се Ви налазили у то време тачно? Да ли Ви видите Фатиму како се враћа?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, сви смо били јер соба где смо ми били био је као подрум кућни, али они су то користили као дневну собу и све жене смо биле, било је прозора с ове стране и врата су била у правцу наше куће и видели смо да је Фатима ушла унутра, отворила им врата, они су јој рекли иди, протерали је и Фатима је полако дошла и вратила се код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели да су запалили кућу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, након тога су запалили само када смо видели да је избио пламен на крову куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви то гледате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. У тренутку само сам видела пламен када је избио горе и када је мој муж Неџат рекао ево запалише нам куће, то је био тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе да сте у једном моменту чак и видели Зорана и да је дете Дрилон рекао «тата, Зоки». Колико је у то време Дрилон имао година?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Дрилон је тада имао 13 година али Дрилон је рекао свом оцу оче, Зоки са својом групом и трчао је Седат и мој муж Неџат и ја сам трчала исто са њима, био је један прозор ту на домаку близу и видела сам да је био Зоран и они су добро рекли куку нама Зоран са својом групом и они су трчали као у неком филму када се снима веома агресивни, брзо су трчали и онда су дошли у наше двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када сте видели Зорана, да ли можете да га опишете како је изгледао? Значи, у то време када сте га Ви у једном моменту видели?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, имао је униформу. Иста му је била и униформа и капа и он је имао нешто белог на рамену и носио је аутоматик и пуно њих је исто било. Неки су били у униформама, а неки су, чини ми се имали различите униформе, не сећам се тачно, али Зоран је носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Сада нисам сигурна, сива или камуфлирана, нисам сигурна за боју, прошло је много година, нисам сигурна али знам да је био у униформи јер раније ја сам га увек видела без униформе, једино тог дана сам га видела у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, Дрилон где је имао прилике да види Зорана?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Дрилон је познавао Зорана. Деца су познавала Зорана, Зоран је говорио албански, сви су га знали, он је радио са Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе како је убијен Бујар. Рекли сте да је убијен на тераси. Да ли можете мало само да нам опишете како то изгледа где се налази тераса – на првом, другом спрату, како то изгледа? Да ли је то двориште па тераса, мало ми је то нејасно?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Балкон, тераса је на улазу куће стрица Весела, али овде је била дневна соба, нешто је увлачено у земљу као подрум, није тако дубоко, али они су то користили као дневну собу и та кућа има одавде степениште и када је он звао његова мајка је изашла из подрума овим степеништем, изашла је овде, ту је балкон за два улаза са ове и с оне стране, али када је он псовао Хаву и псовао је на српском и рекао је нека Бујар овде излази и када је Бујар излазио, у том моменту било је пуно пуцњаве и сви смо боси, голи изашли, а Бујар је ту остао и више га нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад говорите он, на кога мислите, он је рекао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: За Зорана, Зоран је убијао Бујара, Зоран га је по имену звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви видите и у том моменту кад он излази на терасу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нисам у том тренутку видела, али сећам се, верујем да је Зоран, да га је Зоран убио јер је он много високим гласом викао, час би псовао на албанском, час на српском и када је Бујар изашао, Бујара више нисмо видели. Бујар након свега тога што смо трчали, није дошао само је он ту остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, да ли сам Вас добро разумела да је неко од њих ушао у кућу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нису улазили, само код улазних врата било је пуно са аутоматима и рекли су брже, што пре излазите, идите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам говоре где да идете?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нигде, само су нам рекли бежите, излазите, напустите куће, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе да су у једном моменту, да сте видели да су зграбили Неџата за руку. Да ли Ви видите ко га је зграбио за руку?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, Мишковић га је ухватио. Мишковић је био овако, имао је одевен у црна одела, ухватио је Неџата за раме и рекао је дигни руке горе сада нека долазе и нека те Американци спасе и онда 25-ог када су узели Неџата у кући рекли су ви Албанци сте овде позвали Американце, нека долазе Американци нека вас штите и такве речи и рекао је Неџату руке горе. Ја сам стала са четворо моје деце и Вјолцина Дафина и видели смо те ужасе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви кад сте изашли из куће у том моменту, у том трчању видели сте, како кажете Мишковић да је зграбио Неџата. Колико је био удаљен од Вас Неџат?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна, можда неких 20 метара, нисам сигурна, скоро до врата овде је био, нисам сасвим сигурна, отприлике, није био тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли до Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТА БЕРИША: Не, не, ја сам била на крају, нисам ишла тамо. Ја сам била већ на улици овде са децом. Када смо видели како гађају ми смо стали за тренутак и видели смо када је Мишковић узео Неџата и рекао му руке увис и у том моменту неки други је узео Фатона, трчала је Фатанова мајка, изашла је испред и рекла је убијте мене, пустите ми сина. Више нисам видела Фатиму и с друге стране куће Седата су узели, увлачили су с ове стране, више нисам видела Седата. Овде је био Седатов брат Неџмедин са његовом женом трудном, били су руку уз руку и када је Мишковић пуцао Неџата моја ћерка је вриштала, викала и један од њих је псовао на српском, псовао је на српском и рекао је пуцајте, шта чекате. Онда када су убили мог мужа и почели да пуцају са свих страна, онда ја са мојом ћерком отишла сам са Херолиндом с друге стране, а старија ћерка са Алтином и Дафином у другом правцу. Онда они када су и на њих пуцали, пуцали су и на децу. Не знам, деца су била удаљенија и син је погођен у руку и у ногу, претходно су ове убили и почели да гађају и на децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када је, како Ви кажете, Мишковић ухватио Неџата за руку, колико отприлике се још налазило униформисаних лица поред Мишковића и Неџата?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Колико лица у униформи? Не сећам се јер је био тај моменат одједном и више сам имала уперене очи према мом мужу, било је и у униформи а и цивила и чак овде испред куће били су и неки Цигани из Сарај махале, сећам се били су млади, али не могу њихова лица познавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад говорите о цивилима, да ли су и ти цивили били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да, сви су имали оружје, сви су носили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашој процени колико је у цивилу било људи, са оружјем наравно?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Више је било у униформама, мање је било у цивилу. Међутим, не могу сада рецимо да знам тачно али више је било у униформама, а мање цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ближе опис да нам дате Мишковићев, осим то што кажете да је био у црној униформи? Да ли сте видели оружје које је носио?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, није имао униформу, била су нормална одела комплет јакну и црни костим, не униформу него црна одела је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, висок, низак, крупан, сув?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, он је био низак, пунаст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у то време био, да ли знате да ли је био на некој функцији, да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Знам да је он када је дошао ОЕБС био власник хотела «Бос» и знам да је радио у полицији. Ми смо га тако назвали УДБАШ-ом, нешто је у полицији радио, тамо је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте трчали, када сте дошли до ваше куће, до ваше куће када сте дошли, да ли сте видели неко возило ту код ваше куће?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, испред куће био је тај камион велики, један велики камион покривен, нисам сигурна да ли је била жута боја, окер жута боја, камион је био ту испред паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите возача, да ли је уопште било неког у камиону?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела, не нисам видела, само сам камион видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да видите испред ваше куће неки леш?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, ту када смо трчале ту је био камион и ту је било једног тела испруженог, веома високи, пунаст, не знам ко је био, у бекству смо сећам се видели, а не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како је био обучен?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Човек је био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описали сте како сте бежали, како сте трчали, како сте Ви ишли према аутобуској станици. Реците да ли вас у том бежању неко усмерава или ви трчите?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не. Од ужаса којег смо видели рекла убиће ми децу, ја сам се одвојила с једне стране са ћерком, другом ћерком а старија ћерка са старијим сином и млађим сином и Дафином су ишле на другу страну. То је био велики ужас и тако не знамо ни како смо истрчале само да би побегле, нисмо ни размишљале куда ћемо ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за вама трче, или иду та униформисана лица? Да ли пуцају?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела, за мном не, нисам видела никога, само сам била ја и моја ћерка, побегле смо. Када смо стигле код бензинске пумпе рођак мог мужа који ме је питао шта је, ја сам му рекла мушкарци су нам поубијали више не знам. С друге стране када сам изашла видела сам и остале чланове породице Бериша да су били на окупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике у том трчању да видите Општину? Да ли сте видели ту неке људе?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Када сам трчала није ме интересовало, нисам видела, али када сам стала, када сам се састала са мојим другарицама и са децом, Општина је ту била, нисам видела никога, само код цркве ту близу био је снајпер горе сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте тада?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуцало са звоника? Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не сећам се, била сам веома узнемирена, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе како сте ушли у пицерију, па сте рекли да су вас приморали да уђете у пицерију. Хоћете само објаснити како су вас приморали да уђете у пицерију?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Били смо сви на окупу и дошла је група, гомила Срба, они су српски говорили који су нам убијали мушкарце и рекли су нам улазите унутра. Онда када смо улазили унутра

наредили су нам да седнемо и када смо седели они су већ почели да пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је пицерија била отворена? У ком смислу, мислим, да ли је била, да ли су врата била закључана, да ли је већ било некога у пицерији кад сте ушли, да ли можете тога да се сетите да нам опишете како је било, како сте ушли?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се, не знам, али знам да су сви ушли унутра. Не сећам се ничега да ли је било закључано или не, али сви смо ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је у том делу било седиште неке странке?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, не знам. То су биле продавнице, трговински центар, не знам да је било нечега, никада то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко пуцао из пицерије, из пицерије, да ли је неко пуцао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, из унутрашње не, споља су пуцали и то рафалима, непрекидно, вероватно је било више њих јер је било више тих хала, знају ови најбоље, они могу то најбоље да испричају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно видели неко оружје у пицерији?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, само знам рафале, нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте говорили када сте ушли у пицерију и да су почели да пуцају и да је могуће да је био Зоран. Како Ви то закључујете кад кажете могуће да је био Зоран? На основу чега?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Само по гласу, јер знам он је увек викао, увек је више викао као да је он био организатор свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по гласу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Само по гласу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците госпођо Бериша да ли сте Ви имали прилике да разговарате са Зораном раније?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, са Зораном никада нисам разговарала него са Зорановом женом. Зоранова жена ми је била другарица од детињства и мрзим и себе, увек у више наврата путовала сам у средњој школи са Зорановом женом заједно и била ми је добра другарица. Рецимо, од мог насеља била сам само ја Албанка у то време када смо имали наставу навече и никада Зоранова жена, биле су нам куће у истом правцу, никада жена Славица, никада она није ишла код њене куће да ме не чека да силазим ја са аутобуса да не остављам

Ширету саму јер је била ноћ, мрак и увек била ми је добра другарица и више пута сам видела Зорана са његовом женом, увек ми се она јавила како си, шта радиш. Ту сам и знам да је Зоран био Славицин муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај догађај 26. марта, када сте последњи пут видели Зорана?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Задњи пут сам га видела када је дошао обучен у униформи код куће стрица Весела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре тога мислим, пре тог догађаја када сте последњи пут имали прилике да га видите? Значи, у односу на тај догађај, пре тог догађаја када сте га видели?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се када сам га по задњи пут јер ме није интересовао Зоран раније, шта ме је интересовао, али знам да је Славицин муж поздравили смо се, говорили и није ме интересовало да ли је Зоран или ко је. Нисам се за то интересовала. То ме није интересовало. Ја нисам имала никаквог интереса да пратим Зорана ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас то питам? Интересује ме како му глас препознајете, знате? Због тога Вас питам. На основу чега препознајете Зоранов глас?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Знам глас јер оног дана када је дошао код куће стрица Весела он је највише викао и увек ми звучи, звучи, он ми је увек тај глас, можда је неко други звао, али чини ми се да је он већим тоном од свих викао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте детаљно говорили о томе како је изгледало у пицерији, да се у више наврата улазило, пуцало, па ме интересује да ли се сећате да ли је неко прегледао тела убијених? Да ли Ви то знате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не. Да улазило је двоје, не знам ко су били два Србина, ушли су и редом један је псовао на српском, он је говорио на српском, онај други му је рекао ајде што пре треба да чистимо ово место, али нисам видела који су ти људи били. Само сам их слушала јер сам веома добро познавала српски језик и знам добро шта су говорили и они су били они који су извлачили лешеве и пребацили у камион и вани је било пуно људи, али њих двоје сам врло добро чула како су говорили. Један од њих је рекао зашто, шта су крива деца и жене, а онај други би рекао ајде што пре јер треба чистити ово место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о томе ко је све у том неком моменту преживео, спомињали сте Хајдина и његову жену. Да ли можете да опишете како је изгледао Хајдин?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Хајдин је био иза мене и он је био жив. Са његовом женом је дигао главу и молио некога колико хоћеш

новца молим те само оставите ме живог јер само сам ја и моја жена живи од моје породице, али у тренутку знам да је његова жена, сећам се када сам гледала са стране, само је скочила високо и више ниједан од њих ни глас није имао, јер они су узели и новац и душу и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком положају је он био у то време? Шта је он радио Хајдин?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Он је био инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звала жена?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: У тренутку заборавила сам име али сви смо је звали Лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, спомињали сте доктора Душија. Како је његово право име?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Хамди Бериша. Он је био рођак мога мужа али био је и друг мога мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био лекар?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Он је био техничар, био је техничар медицински у амбуланти у Сувој Реци, а његова жена је била медицинска сестра и радила је у амбуланти у Сувој Реци, Фатима Бериша се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Он је био блед, јер када смо одлазили тамо питала сам. Како мислите док је био, за време живота, док је био жив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао да ли је био висок, низак, крупан?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, био је нормално, није био тако висок нити пунаст, косу је некако увек држао високо онако мало дужу, био је оштрог лица некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са њим нешто разговарали у том моменту у пицерији? Да ли Вам се нешто обраћао или Ви?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Пре уласка у пицерију рекао је ко је рекао да овде станете, рекао је ови и нису причали, они су сви били уплашени, узнемирени, само су стајали, гледали али само је рекао овде су нам рекли да станемо и ниједну другу реч није изговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се још налази од чланова породице у пицерији, осим Ваших које сте побројали чланове? Ко се још налази и откуд ти други људи у пицерији?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Када сам ја бежала све сам затекла окупљене породице Ајдин Берише испред пицерије и породице Души. Они су већ били ту када смо ми побегли, ја сам их затекла испред пицерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците да ли је неко рекао зашто су они дошли ту, да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Када сам их упитала зашто сте овде стали само су рекли, рекли су нам овде да станемо, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте чим сте ушли у пицерију да је одмах кренуло пуцање, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута су улазили у пицерију и пуцали?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они нису ушли унутра, они су гађали са врата, са врата пицерије, нису ушли унутра него су са врата гађали, гађали су једно време рафалима, а након тога повремено гађали су нечим другим, не рафалима. Мало је пуцало и гледали су једног по једног ко је жив и мене су екстра гађали или како сам била на раме, не знам чиме су ме гађали одавде прошло ми је, десна нога ми је прострелна рана, у више наврата су ме гађали у тело, али ето жива сам, нису могли да ме убију, мада као мртва ја опет живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете камион који се налази испред пицерије?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Исти камион, био је велик са цирадом, али више нисам могла да видим, нисам имала могућности јер су ме отуда бацали, била сам узбуђена, узнемирена, била сам у тешкој стању, нисам могла више видети. Знам да је камион био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите када су, како Ви кажете, убацивали тела, да ли Вас кад су убацили у камион, да ли је у том моменту било још људи у пицерији, убијених људи на то мислим? Да ли је било још у пицерији?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам госпођо, јер ја нисам скренула главу поново да видим у пицерији да видим да ли има људи, јер ја сам била у једном стању да не може човек да сноси, да издржи. Не знам, ја нисам силазила из камиона да бих видела да ли има позади људи, али вероватно није било јер су их све утоварили у камион и ни дан-данас нема никога, само мушкарци који су убили код куће, отворили су једну јаму, гробље и све су заједно стрпали. Ја још увек не знам ни гробља моје деце нити мојих другарица, моје јетрве, њене деце нити ничије. Дан-данас, већ 9 година ја немам ни цвет где да однесем, само је мој муж сахрањен и нисам видела друге људе, нисам била у стању, мене су овако бацали преко њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вас убацили у камион, да ли су и након тога наставили да убацују?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се. Не сећам се. Тражила сам моју децу да видим, испод мене је била Себахата, моје ћерке, видела сам да није можда Алтин остао жив, али њих су убијали, убијали и Алтина, главу му је била полупана, очи су му биле отворене и њих су све поубијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су том приликом нешто говорили када су убацивали тела? Да ли су нешто говорили, Вас када су убацивали, да ли су нешто коментарисали? Да ли чујете да уопште причају нешто испред?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они су говорили, доста су причали, пуно, али не знам шта су рекли. Само знам он кад их је вукао, један или њих двоје, да треба што пре да изнесемо лешеве и рашчистимо ово место да не остављамо трага. Споља, вани су говорили, али нисам ништа друго разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко прао цираду од камиона?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се ничега у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је камион кренуо, да ли Ви чујете да ли неко каже сад да крене камион, да ли се уопште водио неки разговор у моменту када је камион кренуо?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Причали су, али не знам. Било је гласова али не знам шта су говорили, шта су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је возио камион?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела ко је возио, нисам видела, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се камион заустављао у неком моменту?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се догодило?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Након што је полазио, након извесног времена, не знам место где, али стао је и један женски глас је рекао: «Синови моји да ли сте овај посао обавили, сретан вам пут».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад препознали ко је тад био?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела, али у глави ми је да је то била Зоранова жена, нисам видела, али мени тако увек звучи да је његова мајка била. Нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте погрешили рекли сте Зоранова жена? Зоранова мајка?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не. Мајка Зоранова. Извињавам се, мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка. Ви сте спомињали када сте говорили о Мишковићу, како га Ви називате, да је његов брат радио као чувар.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да, као гардијан је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете то да нам испричате, где је радио, од ког момента је радио, шта је радио, да ли сте некад разговарали са њим нешто?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Он је радио када је ОЕБС био код нас, радио је као чувар, гардијан. У нашој кући нисам никада разговарала, међутим, мој муж и ћерке су одлазиле тамо да чисте кућу. Ја сам била више пута, али седела сам само у кући стрица Весела и Неџат је више пута рекао да је то Мишковићев брат јер је и тамо радио као чувар, гардијан и довели су и њега ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште са њим било о чему разговарали када сте се вратили?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нисам разговарала, само сам га видела када сам пролазила рецимо ту путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте спомињали и униформу СМБ, данас нисте ништа о томе говорили. Да ли се сећате да ли је било униформи СМБ, војних како сте Ви нагласили?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: СМБ, не разумем то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас истражни судија да ли сте видели у та два дана 25. и 26. неке људе обучене у неке другачије униформе осим у те, како Ви кажете, полицијске маскирне, Ви сте рекли било је СМБ униформи, војних, па сте даље рекли: «Значи, било је и маскирних, зелених и једнобојних зелених».

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: СМБ никада нисам рекла и не знам ни шта је. Само сам рекла да су били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно, тако је преведено да је било СМБ?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нити не знам шта значи, не знам ни шта је, нити сам икада споменула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вас само питала, да ли сте Ви Вјолци нешто спомињали када Вам се учинило да сте чули глас Зоранове мајке, да ли сте нешто њој говорили, да ли сте нешто коментарисали у камиону?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Сада се не сећам да ли сам рекла ја Вјолци или је она прва мени рекла да је Зоранова мајка, да ли је чујеш. Не знам да ли сам прво ја то рекла или је она мени рекла, не сећам се. Да, причале смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, ја ћу Вам показати фотографије жртава, па бих Вас молила да погледате и да идентификујете. Ја бих молила режију да нам прикаже фотографије жртава на мониторе, молим вас. Ако можете ја бих Вам показала, ако можете да погледате да кажете ко је.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Само тренутак молим Вас. Ја сам и у мојој изјави рекла да су то били сви из породице Бериша, али ја знам да су из те породице али све по именима нисам познавала јер ја у тој кући само сам годину дана живела. Знам да су из породице Бериша, али децу и млађе нисам познавала и у изјави када сам дала ја сам то тако изјавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то јесте онда неко објашњење јер ме је интересовало због осталих чланова породице, да ли бисте могли да нам укажете ко је од њих, знате? Ја бих толико. Изволите питања.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, ја предлажем да предочимо фотографије па кога препознаје оштећена препознаће га, јер она нам је овде набројала неких 24-оро лица по имену и презимену и годинама старости. Према томе, ако је то урадила значи да их познаје.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нема проблема, прикажите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ако не може у реду, али ако је разлог овај други што је навела да не познаје, онда ми то није јасно. Ако су неки други разлози да, ако их познаје и ако зна, може да каже, она је поменула 24 особе овде сада.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Госпођа сведок каже нема проблема, прикажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени се чини да ми сви треба овде да будемо јединствени да не излажемо сведокињу таквом стресу, да не додамо муку на њену муку још већу, да имамо разумевања ко је настрадао све и замислите сада, свако од нас нек се замисли да је у њеној позицији да ли би то издржао и да ли би и шта би и какве би то последице оставило. Ако мислите да је то неопходно урадите, јер ја мислим да је људски да то не урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, овде једино ко је меродаван да каже да ли може да погледа те фотографије или не, то је оштећена. Значи, само ако Ви можете, ако сте у стању да погледате, дакле рекли бисте ово знам, не познајем, не знам како се зове, значи само у том случају ја ћу вам приказати фотографије. Ако не можете нећемо сигурно.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Да, каже госпођа, нема проблема, можете приказати, тако је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Хоћете фотографију молим вас 626? Режија, да ли се чујемо да ли може фотографија 626? Фотографија 626, да ли можете мало да увеличате?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, извињавам се, ово није та нумерација. Овде имамо горе фотографију број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је та нумерација 626, управо је та нумерација.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па где пише? Нигде не пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете још мало да увеличате молим Вас?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не познајем га добро, али чини ми се да је син од Душовог брата, син Мусли Берише, нисам сасвим сигурна, јер познавала сам их овако, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је фотографија Африм Мусли Бериша. Фотрографија 627.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Имена не знам, значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево сугерисано ми је можете ли да кажете да ли се сећате да ли сте њега видели у пицерији? Само ако се сећате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се, јер је било пуно, пуно њих. Нисам могла све, било је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 627. Идемо даље режија.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је мој син Алтин. Њега су на путу за мало убили, био је жив, али напoкон су ми га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 623, 628? Зумирајте нам и ову фотографију?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна да није Хајдинова сестра. То су слике можда раније и мање пута сам то видела, нисам сигурна, пре личи ми на Хајдинову сестру. Нисам сигурна, не могу да је разликујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 629?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Хајдинов брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је име?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Знала сам раније али не знам имена свих ових из породице, само неколицине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само шта знате, значи кога препознате кажите?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећу фотографију – 630?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Бујар кога је првог Зоран убио, Бујар то никада не би урадио, не би убио Зорана, никога, ниједног Србина, ниједну жену, ниједно дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија 631?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Дафина, Вјолцина ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 632?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Флорина ћерка Дорентина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 633, идемо наредну фотографију.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Дрилон, али био је старији тада, већи, слика је мања, то је Дрилон, Вјолцин син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 634?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Едон, Флорин син, он је имао 13 година, био је доста развијен тада. Ова слика је од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 636?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је моја јетрва Фатима, Фатонова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не не, само мало молим вас, после ове Едона, не, вратите, још, е ту?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ерон је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећу фотографију 636?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Сlike су веома нејасне, то је Фатонова жена Фатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 637?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је из породице Бериша али не могу је препознати која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 638?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, то је Фатон, наш, 27 година је тек имао, синовац мога мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 639?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Флора, Едонова мајка Флоријана је Дорентине, Бујарова жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 640?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Хајдин са његовом женом али овде је доста млађи, Хајдин чини ми се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, Хајдин Весел Бериша, 641?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Али слика доста је од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зумирајте мало ову фотографију молим вас.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна да није Хајдинов отац. Слика је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 642?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: И то је ћерка од тих комшија Берише, али не знам чија је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 643?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, то је Душиова, мајка Души.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 644?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Вјолцина свекрва Хава, Бујарова мајка која је прва изашла Србима испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 645?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је моја ћерка друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 646?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Рекла сам једном, то је моја ћерка. То је Фатонов син, имао је свега 3 године. Какву је он кривицу имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 647?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не види се добро, Лирија, Неџмидонова жена, чини ми се, али слабо, мало видим. Она је била трудна у осмом месецу. Лирија чини ми се. Слика је лоша, бледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 648?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је моја ћерка Мајлинда, 16 година, маја је имала рођендан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 649?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је моја ћерка Малинда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова наредна фотографија?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ову не познајем, то је из оне друге породице, не знам јој име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 650?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Хајдинова јетрва, нисам имала контакта да их тако добро све познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 651?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је наша снаха Себахата, Фатонова жена, Себахата. Још мало, чини ми се слика некако. Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зумирајте молим вас ову фотографију?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, није Себахата. Нисам сигурна да није Хајдинова жена, Себахата није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 652?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: И то је, чини ми се, од Хајдиновог брата син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 653?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је брат Душа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Муслија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 654, сад колико то може да се види? Зумирајте ову фотографију уколико може то да се и препозна овде лик?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Хајдинова мајка, али нисам сигурна. Тако ми се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Зелија се звала. Нисам сигурна, лоша је слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 655?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, то је мој муж Неџат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 656?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Неџмедин, девер Вјолцин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 657?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је мој син млађи, најмлађи који је имао свега 22 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 658?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Е то је Себахата, Фатонова жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 659?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Седат, Вјолцин муж,
Грамосов отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 660?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Шериња, Фатонова сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 661?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТА БЕРИША: Можда је ова Хајдинова мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име, да ли знате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да се звала Зилије, не
сећам се, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 662?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је Хајдинов отац,
нисам сигурна, звао се Весел. Међутим, нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 663?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, то је Едон, Бујаров син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте мало боље.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, извините, то је Влорјан, старији
Бујаров син, али овде је слика мала, тада је имао 17 година. Да, да,
Влорјан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 664?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам јој име, из оне друге
породице је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 665?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: И ова је Душова снаја, али не знам
јој име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 666?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: То је Муслијина ћерка, чини ми се
да је та Муслијина ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 667?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу да знам која је ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 668?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чини ми се да је дете од
Хајдиновог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 669?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, нисам сигурна да ли је
исто дете. Нисам многе и познавала, знам да је било двоје мале деце,
нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала режији. Да ли сте од ових лица које
сте видели, осим оне што сте побројали све да знате, значи имена која

нисте могли да се сетите све, да ли сте њих видели у пицерији, неког од њих, значи од те друге породице?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја сам видела многе тамо, али не знам им имена, било је и ту да сам их у том тренутку видела, а да им нисам имена знала, али знам да су били са Хајдином и Душом заједно. Рекла сам и раније да све нисам препознавала, познавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите питања?

Констатује се да је бранилац опт.Чукарић Слађана – адв. Владица Васиљковић, по одобрењу председника већа, напустио судницу, а у наставку главног претреса мењаће га адв.Драган Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тим господине Чукарићу?

Опт. Чукарић Слађан је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Госпођо Бериша, поставићу Вам само неколико питања, већ је и касно. Ви сте говорили о томе да су ови полицајци најпре дотрчали до куће Исмета Кучија. Да ли сте приметили одакле су они дошли, из ког правца долазе?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они су дошли из полицијске станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из полицијске станице?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да Ви видите да они излазе из полицијске станице или дворишта или само из тог правца?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Пре док су стигли код куће Исмета Кучија видели смо пре уласка, доласка до Исметове куће, али верујем да су изашли из полицијске станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем, дакле нисте видели? Да ли је тамо било неких возила?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТА БЕРИША: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ:Камиони,аутобуси, ципови?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је по Вашој процени било ту тих наоружаних људи код пицерије који су вас натерали да уђете унутра, по некој Вашој процени? Не мора она наравно

бити прецизна, али покушајте. Колико је било тих наоружаних људи ту око пицерије код вас?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ни приближно?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу да се одредим јер сам била са децом, била сам у једном тешком стању, не могу, не знам. Знам да је било, да је било ту наоружаних лица, али не знам колико их је било, не могу да се одредим за никакав број.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате да правите разлику у униформама између полицијских и војних униформи?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Сада не бих разликовала, не бих сада рецимо заборавила сам које су боје биле, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о томе како су у неколико наврата улазили унутра у кафић и пуцали, али сте описивали неко пуцање које сте, бар сам ја то тако схватио, Ви ме исправите, које сте Ви овде описивали, показивали просто као неко убацивање. Мислим да сте чак тај термин употребили да су убацили на нас? Да ли сам Вас добро разумео?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они првобитно нису улазили у пицерије него из врата су пуцали унутра, из врата пицерије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то сте описали као рафално.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Повремено они су, више нису гађали рафалима, гађали су нечим, али није била велика та пуцњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад кажете није била велика, на шта мислите - није дуго трајала или није била гласна?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Није дуго тај пуцањ, та пуцњава трајала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле у том смислу да није дуго трајало? Да ли су убацивали бомбе у кафић? Да ли сте регистровали експлозије?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нисам господине видела да ли је било бомби или шта, јер сам била у веома тешком стању и била сам прекинута, не знам шта је било, знају лекари који су ми извлачили из стомака и комади који су ми још увек у телу, а ја не знам шта је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас ја добро схватио, да је Грамос рањен управо ту приликом тог првог пуцања у пицерији?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да и Вјолца и Грамос обоје су били рањени, а ја такође.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Грамос можда био рањен? Пробајте се сетити како је изгледао, видели сте и њега и Вјолцу пре уласка у пицерију?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, само је Алтин пре уласка у пицерију, мој син Алтин старији био је рањен, ниједан други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је био рањен пре уласка у пицерију а Грамос не?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Не, Грамос не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви знате ко је доктор Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Чула сам за доктора Бобана да је радио у амбуланти. Нормално био је доктор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, па да ли га знате, не да сте чули, него да ли га знате као лекара у Сувој Реци. Јел га познајете ликом?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Знам да је био лекар у Сувој Реци, али га нисам познавала, није ме интересовало ништа, али знам да је био доктор Бобан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте га лично познавали, нисте знали како човек изгледа?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, нисам га познавала, можда сам га некада видела, али нисам га познавала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, претпостављам лекар је у Сувој Реци, па зато?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да. Не само знам да је био лекар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се његово име тамо код помињало и на који начин?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, нисам чула за Бобана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо чули овде тврдње да је он прегледао тела људи из пицерије, проверавао да ли је ко жив, знате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја могу да кажем оно што сам ја видела и чини ми се да сам рекла и добро појаснила они су нас само убијали, носили, бацили у камион, они су мислили да сам ја мртва, али ја мртва живим да бих и казала оно што су урадили. Нико ту није дошао да прегледа. Нису имали шта да прегледају јер су хтели све, како су хтели то су и нас убијали. Човек се прегледа када жели да пружи помоћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не. Добро, нисте разумели.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Веома сам добро разумела, веома сам Вас добро разумела, није био други циљ, не желим да ме спровоцирате. Веома сам добро схватила. Ви сте рекли да у пицерији да ли је дошао неко од лекара да прегледа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да прегледа, управо да утврди да ли има преживелих па да се они накнадно убију?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТА БЕРИША: Контролисали су само лекари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете ли пробати да поново преведете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се судија, сведокиња је пет минута одговарала а добили смо просто проширену реченицу превода.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Управо ја то тражим од преводиоца, колега. Разумели сте шта тражим од Вас, нисмо Вас чули да сте преводили.

СУДСКИ ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Да, да. Она је рекла да немојте Ви мешати никаквог лекара, никаквог доктора Бобана. Они који су убијали, који су учинили злочин, они су погледали и појединачно све убијали. Молим немојте то више спомињати доктора Бобана, они су то извршили све и прегледали и видели ко је жив и пуцали на њега, убијали. То је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прегледали или нису прегледали, сад сте превели да је? Нису.

СУДСКИ ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Не прегледали, гледали у оном смислу. Извињавам се.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: На кога мислите да је гледао? На кога мислите да је прегледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тела, на тела да ли је прегледао, мада је рекла госпођа Бериша да није нико прегледао тела.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Они су их контролисали, само ови који су убијали, ко је био жив поново су га гађали, пуцали су поново на њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је Абдулах Ељшани? Да ли сте познавали човека тог имена и презимена, Абдулах Ељшани?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не сећам се, не знам ко је. Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али сте говорили о неком високом човеку чији је леш лежао, ако сам добро схватио, испред Ваше куће, на улици тамо? Да ли имате неких сазнања, неку представу о томе кад је он ту убијен?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, не знам, то је био у тренутку, пролазила сам и видела. Знам да је био мушкарац, пунаст, висок, не знам ко је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Госпођо Бериша, мене мало буни, Ви сте помињали Души, или Душије, тај из породице Души, да ли је тамо било и неких других чланова неких других породица, а не само породице Бериша тамо у пицерији?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Тамо сам могла да видим само из породице Бериша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта значи онда Души?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, Души је име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Души је име. А, доктор Души.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Тако су га звали доктор Души. Души је био медицински техничар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви познајете мајку тог Зорана? Колико дуго се знате са њом? Да ли сте имали неку комуникацију са њом? Говорили сте о Зорановој супрузи Славици, да сте биле добре другарице. Да ли сте познавали Зоранову мајку у смислу да сте контактирали са њом, да сте имали сусрете, разговоре, приче?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не. Разговарала нисам никада, али видела сам је некад Лазину Веру је познавала цела Сува Река, а Зоранову жену сам познавала од детињства, била ми је другарица, а сада мрзим саму себе коју сам другарицу имала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Госпођо Бериша, ја ћу Вас замолити, схватио сам Вас да Ви добро говорите српски, па ћу Вас прво питати, а преводиоце молим да не преводе. Да ли ме разумете? Како ме разумете и одговорите ми молим Вас на српском?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Више разумем, али да говорим не, заборавила сам, не знам добро говорити, јер има већ 10 година да нисам причала на вашем језику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте причали, али како ме разумете? Како разумете ово што ми говоримо? У смислу, немојте преводит молим вас. Нама преведите наравно, али немојте госпићи Бериша.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Значи више разумем, али не могу да причам. Значи, разумем али не и да причам на српски, барем сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, да ли сте тог дана 26. марта видели Микија? Спимињали сте, рекли сте да је Седат споменуо и рекао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да, Мики је био заједно са његовим братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га видите, који је то први моменат кад Ви видите Микија?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Микија сам приметио код ћошка куће када је бежао Седат, он је ухватио Седата за раме и вратио га поново, извео га иза куће и више га нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Изволите тужиоче?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Само да питам, оног тренутка када сте рекли да вас из пицерије стављају на носила, па затим убацују у камион, да ли се десило још нешто са вама?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, један моменат али није тако значајан, они су ме бацали у оно чиме су нас носили и имала сам ланце златне и полако, нису их покидали него су их откопчали и узели, мада то за мене ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволте.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТА БЕРИША: Одузели су и живот људи, али која вредност је то, коју вредност је то злато у односу на то имало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па као што сте рекли узели су ми новац и душу, тако сте нам рекли данас. Добар дан, ја сам Миољуб Виторовић, заменик тужиоца за ратне злочине. Нећу Вас пуно подсећати на зло које сте доживели. Само ћу се вратити на онај тренутак кад су неки људи који нису били у униформи дошли код вас, описали сте да је међу њима био, како Ви кажете Мишковић, али на страни 50 записника из истраге, у четвртом пасусу одозго, на питање браниоца Петронијевића одговарате: «Нису споменули суму, него су рекли, обратили су се дајте новац, знам да ви имате новац јер су ОЕБС-овци дали, знам да имате доста новца».

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, то је било 25-ог, не дана 26-ог. Дакле, то је било 25-ог када су нам тражили новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то значи да ти који су дошли су знали да ви имате пара?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам, имам приговор. Помиње Мишковића, сад чита нешто друго где се Мишковић не помиње и сад се односи на 25. а не на 26. Према томе не може овако да се поставља питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас је исти овај адвокат који је овако скочио, употребио један термин који је очигледно њему више познат него нама да је то тактичко питање, тактичко прекидање, а он то стално ради и врло јасно на страни 49 и 50 о чему се ради, ја управо да би то разјаснио постављам питање и не видим разлог за такво скакање и молим Вас да га убудуће зауставите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, овде је оштећени сведок који одговара на питања. Ви сте поменули Мишковића а нисте га прочитали у томе што сте прочитали, а онда вам је сведок одговорио да је то 25.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви кад би пажљиво прочитали шта пише онда то не би рекли.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Не може да се прати овако, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да пратим и не могу преводиоци да преводе. Молим вас. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање. Да ли је она по томе како су се ти људи понашали мислила да они знају више о њима, да је то унапред испланирано да дође баш у њихову кућу а не у неку другу кућу зато што су они издавали кућу ОЕБС-у па је та породица имала више пара него друга породица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите, због чега су дошли баш у Вашу кућу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам зашто су дошли у нашу кућу, ја не знам. Они то знају, они који су дошли зашто су дошли. Немам идеју, не знам зашто су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Завршићу брзо. Само на тој скици, јел' можете да нам покажете где је кућа Ајдин Берише и Душијева кућа? Па да нам са бројем неким или словима уцртате ако знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте ако можете да се оријентишете на тој скици?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако не, ништа страшно.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу да се оријентишем у овој карти. С ове стране у овом делу су биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Рештанском путу?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања у жељи да се што мање сведок.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам ако могу судији Крстајићу да помогнем. Мало пре је сведок, односно госпођа Ширета схватила да сте Ви њу питали да ли је доктор Бобан дошао ту да им помогне, да види да ли су живи, па у циљу пружања помоћи, тако је она схватила, само да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је претходно на моје питање, исто је одговорила да нико није прегледао тела.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Због тога је рекла да је провокативно питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја мислим да сам ја био довољно јасан.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Тако сам јој превела, међутим, она.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ако могу ја да помогнем, није суд ништа лоше мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче Ви сад да оправдавате суд како је мислио, схватио је, нема потребе. Седите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Важно је да не оде сведокиња одавде са утиском да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујем да може да оде, зна да је овде испитивање и да желимо да дознамо истину. Према томе нема разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу поставити питање. Ја ћу то питање поставити. Ово је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може трећи пут исто питање. Немојте више, седите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не дозвољавате ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што поново се враћамо на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ни шта сам хтео да питам, па ме прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око прегледања тела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је суштина била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сведок је одговорила. На моје питање је одговорила – нико тела није прегледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суштина је ово: да је тај лекар служио томе да погледа да ли је неко жив да би га убили, то је суштина питања. То је смисао био питања.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужилац зна шта судија пита и тумачи судију, па ово стварно не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па судија је објаснио шта је хтео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам адвокат Драгољуб Тодоровић, пуномоћник оштећених. Сведокиња је рекла да је у њеној кући био ОЕБС, а да је она са мужем и са четворо деце отишла да живи у село Мушотиште код својих родитеља, а да је 20. марта ОЕБС напустио њену кућу, а да је она дошла 25. марта у Суву Реку, али да није ушла у своју кућу него је ушла код овога Фатона. Е сад ја питам, зашто није ушла у своју кућу? Нећу да Вас плашим, ја заступам.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нема проблема за мој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците госпођо Бериша, молим Вас, не можемо тако.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Видите, молим вас тренутак и мало тише. Ја сам се вратила у нашу кућу са мојом децом. Међутим, наша кућа је била да је ОЕБС користио за канцеларије и како могу ја са мојом децом да водим, да спавају ту а да не чистим претходно, да не чистим ту кућу. Ми смо почели да средимо да чистимо и због тога смо ми спавали код Фатона јер је Фатон био синовац. Он је синовац мога мужа. Ми смо 18 година живели у истој кући.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, ја сам само хтео да расправимо, да не остане недоречено, да се зна. Ја тако говорим иначе. Је ли преживео Вјолцин син, Грамос?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, жив је.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, жив је и порастао је и зна сав овај догађај и увек ће он то запамтити Грамос.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала Богу, ја се радујем томе, него када је Вама објашњавала која су Вјолцина деца није поменула Грамоса, па зато сам то питао сад. Него кад је поновила ових које је Ђурђић записао 24-оро каже то је била моја ћерка, мој син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам бројала сад у овом моменту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И није рекла, ја сам то записао, није рекла да је Грамос. Е сад због тога сам то питао. Знам да је рекла искочио је, знам да је жив, али оно кад сте Ви питали ко је од ваше породице настрадао, онда је она набрајала мој муж, моја деца, а није поменула Грамоса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Молим вас споменула сам Грамоса. Рекла сам, разговарали смо са Вјолцом, Вјолца је рекла Грамос ми је жив. Слушајте мало боље. Споменула сам Грамоса. Нема потребе у сваком тренутку да спомињем јер имам много, много лица да спомињем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Потпуно Вас разумем, али остало је недоречено на питање судије, нисте га споменули, па због тога сам хтео да се то исправи.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Имена Грамос није овде био приказан, није Грамос приказан, није било Грамосове слике, молим вас. Није приказана његова слика?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У набрајању своје родбине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, у набрајању сте у праву, али кад је говорила, она је причала о томе све то. Изволите, госпођо Кандић, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Данас нам је Ширета говорила о томе када је видела када је опт. Нишавић ухватио њеног мужа Неџата. Шта она даље види када је та сцена?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја сам рекла ко је када смо били скупа, цела породица у кући стрица Весела, рекла сам да је била Вјолца са мужем Седатом, Дафином, Дрилоном и Грамосом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ширета не морате се понављати све сте нам то описали. Рекла је, све је о томе говорила. Сад што сте питали све је то испричала. Понављате.

НАТАША КАНДИЋ: Ја нисам чула да је рекла ко пуца у њеног мужа. Молим Вас није рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку је говорила.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Извините судија, она је одговорила сад на питање господина Тодоровића. Уопште није дала одговор. То је претходно питање. Извините што се мешам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја постављам питање када Вам је данас описивала тај тренутак када она види опт. Нишавића, који хвата за руку њеног мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога назива Мишковић.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кога назива Мишковић и многи други у Сувој Реци га тако називају. Ја питам да нам каже шта даље се догађа? Она нам је тај тренутак описала, није ништа даље рекла.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Када је ухватио пуцао је оружјем и мој муж је пао на земљу и ја сам тада бежала, бежала сам са децом. Када смо се састали тамо испред кафића, дошао је у тренутку и ја сам завијала Алтину руку, дошла је Лирија, Неџмединова жена и замолила свој свекра, односно свекрву, рекла Хаво дођи јер, за њеног мужа Неџмедина каже да умире да му пружимо помоћ. У том тренутку рекла је мени дођи Ширета јер је стриц Неџат рањен и тражи помоћ. Међутим, ја сам рекла не могу доћи јер ће ми остати деца и без мајке и оца и ја нисам отишла, али ни Хава ни Лирија нису успеле да стигну. Оне су кренуле, међутим, у тренутку гурали су нас у локал и Хава и Лирија су биле у локалу. Ни оне нису могле да иду да пруже помоћ мушкарцима, мужевима, па ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам опишете тачно где је пуцано на Неџата, на ком тачном месту? Да ли је испред улаза куће, зида, где?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Испред улаза куће, али некако на ћошку са стране где је пут да се иде према Веселевој кући с ове стране овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад који је то улаз?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Није било код овог улаза, али некако овде отприлике овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту пуцано у Неџата?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите «Н», «Х» може. Х-ом сте значи означили где је пуцано у Нецата.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, отприлике тако је било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите још некога ту поред Мишковића, поред Нишавића оптуженог Нишавића?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Било је и много људи, други људи са оружјем, али то је било у тренутку, било је много људи који су ухватили Фатона за раме и његова мајка је изашла испред и рекла дајте мене а не сина, а не знам ко је био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте негде видели брата оптуженог који је радио као обезбеђење у ОЕБС-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту?

НАТАША КАНДИЋ: Па у том тренутку кад се излази из куће, кад је изашла из куће? Не може да га види, јер нам је рекла да нико није улазио у кућу.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: У кући не знам да ли је неко улазио или не, јер сам ја била у кући стрица Весела и из његове куће трчали смо на овамо, не знам ко је у нашу кућу улазио, али у двориште ради се. Не знам унутра ко је био. Ја мислим за двориште у том тренутку, а у кући не знам ко је био, а ту је био у двориште и Мишковићев брат и Зоранов брат и били су и неки млађи момци, Цигани из Сарај махале, било је више у униформи, а мање у цивилу.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ја се извињавам, имам примедбу. Госпођа Кандић није поменула кућу уопште, а ми добијамо одговор да нико не зна се шта је било у кући, како се улази у кућу. Према томе, нешто у преводу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, молим Вас. Ја сам рекла.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Превод није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није у реду превод.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте превод зато што сам ја молим вас рекла када ме је неко прекинуо и Ви сте рекли на ком месту, ја кажем не може бити у кући зато што је она јасно рекла да нису улазили у кућу и онда преводилац то преводи.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Нисте поменули кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Јесам, јесам поменула сам кућу па сам одговорила на судијино кад је рекла на ком месту, а ја сам рекла не питам унутра у кући зато што је рекла нико у кући није улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате ко је у цивилном оделу, а ко је у униформи бар за некога од ових које сте поменули – Мишковић, његов брат Зоран, његов брат.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Мишковић је био у комплекту цивилном, није носио униформу, црна одела је носио, ни његов брат није носио униформу, а Зоран са његовим братом су, Зоранов брат не сећам се да ли је носио униформу. Зоран је био у униформи са капом, имао је један бели знак на рамену и носио је аутоматску пушку и највише је трчао испред свих. Ја мислим да је он био организатор те групе, а не знам због чега.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је у неком тренутку, да су у камион уносили ствари из Ваше куће, да је то био телевизор и неке скупе ствари. Шта је било, када је то, да ли је то тада или пре?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Био је камион, није био тако велики камион, то је било 25-ог када су дошли у 5 сати изјутра када су узели мога мужа и однели код ОЕБС-а, онда су они и узели неке ствари, компјутере, грејалице, телевизоре и тако нешто, а за нас немају никакву вредност, али за њих је имало, они су то узели и убацили у камионе, утоварили. То је било 25-ог. 26-ог нема ничег да су узели. 26-ог су само узели животе наше деце и жена.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је супруг рекао ко је тог 25-ог био? Ко је од полицајаца долазио или од цивила? Да ли је поменуо неко име?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не. Оног дана када су дошли изјутра, сви су били у униформи. Дакле, били су у униформама тог дана и он је рекао да није ниједног познавао. Сигурно они нису били из Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су тада узели и неке ствари из продавнице?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Нама су овде неки сведоци помињали да су они тражили неке локаторе. Да ли Ви нешто знате о томе? Да ли Вам је супруг рекао, помињао нешто да су они вршили претрес, тражили локаторе?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Молим вас преведите мало јасније. Шта значи то локатор?

НАТАША КАНДИЋ: Локатори значе да су НАТО наводно, да је ОЕБС наводно остављао неке уређаје који су онда наводили НАТО авионе да гађају то место.

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, муж ми није ништа рекао. Он је рекао да су нашли неке панцире ваљда за заштиту у оним затвореним собама и неке слике запаљене, запаљених кућа које је ОЕБС сликао, ничег другог не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се, мени је остало нејасно кад је Алтин рањен? Кад Ви идете према аутобуској станици? Одакле они гађају, одакле пуцају?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Када сам ишла према аутобуској станици, Алтин је ишао с ове стране из дворишта куће и један од њих је псовао, гађајте рекао је, шта чекате, вероватно, нисам видела али из кућног дворишта су гађали и погођен је син и Мајлинда и Алтин су рекли не, гађали су на нас али само су Алтина погодили у руку и ногу.

НАТАША КАНДИЋ: А како су, одакле су погођени, одакле је пуцано на Неџмедина, јел' можете то да, јел' Ви негде наилазите на рањеног Неџмедина или не или је то неки?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, Неџмедина сам видела када га је његова жена ухватила за руку и када су почели да гађају. Више нисам њега, нити рањеног нити кад је пао, не знам, јер сам побегла.

НАТАША КАНДИЋ: Неки сведоци су нам рекли да су пре, значи пре тамо од полицијске станице према занатском центру да су на путу видели рањене мушкарце и жену за коју они претпостављају да су вероватно брачни пар. Да ли сте ви док сте бежали, да ли сте Ви негде на путу видели неког на путу да лежи на земљи, можда пре бензинске пумпе или?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, испред бензинске пумпе нисам никога видела, само код куће у двориште о чему сам говорила о том високом човеку кога нисам познавала, али када сам побегла нисам видела никога. Нисам никога у том тренутку видела. Не знам ништа.

НАТАША КАНДИЋ: На бензинској пумпи, колико сам разумела, Ви сте видели Јашара?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Он је у то време изашао, препознавао ме је, знао ме је добро јер ми је његова жена из мог села и рекла ми је шта је, рекла сам све мушкарце су нам поубијали и побегла сам, више га нисам видела.

НАТАША КАНДИЋ: Ако можете само још на једно питање. Неки сведоци су нам овде рекли да су улазили Роми, да су улазили унутра у пицерију и да су видели да су неки живи и да су онда изашли напоље и рекли то, значи овим полицајцима да су живи и да је онда Мики ушао, улазио унутра. Да ли Ви нешто од тога сте могли да видите?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ја се извињавам, ово је сугестивно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас ја говорим о томе, ја предочавам шта су сведоци рекли, ако сте били овде ваљда сте то чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци су говорили, предочила је. Можете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви нешто, да ли сте чули то тај можда разговор Рома који су овде говорили да они су видели да су неки живи,

да су се уплашили, да су изашли напоље, и то рекли и да онда Мики после тога улази и да су чули рафале после тога?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја не знам, не знам о томе, само знам за оно двоје које сам раније причала два Србина који су међусобно говорили. Да ли су били Срби или Роми, не знам али на српском су говорили. Не знам. Не знам ништа друго. Нисам видела нити не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте тад улазили у занатски центар, да ли се сећате да ли је ту било неких људи у цивилу, униформама које сте Ви могли да препознате који су били такође тамо испред Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам могла да видим, било је гомила, али не знам. Знам њихове гласове, чула сам, била је бука, нисам могла да видим, улазили смо унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци изволите?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ако сам сведокињу добро разумео, рекла је да је 26. марта отприлике око подне приметила да из правца полицијске станице трчи једна група полицајаца, па је даље казала да су њени казали види Зоки са братом, да ли је она видела ту групу, да ли је у тој групи неког препознала, осим ове двојице? Може ли нешто о томе да нам каже?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: У тој групи рекох и још једном, ја сам познавала Зорана, био је Зоран први, било је много њих. Зоран је био заједно са његовим братом. Било је много али нисам их познавала. То је био тренутак један, нисам могла да гледам ко је ко, то је било у тренутку.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Остало ми је мало нејасно око овог детаља, он је непријатан, али морамо мало да разјаснимо кад је њен супруг настрадао она објашњава да је пуцао Мишковић, како се она изјашњава за Нишавића. Може ли да нам каже да ли је пуцао у пок.Нецата са предње или задње стране (са леђа)? У каквом су положају међусобно били? Да ли је Нецат стајао, клечао, лежао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Обојица су била покренута лицем у лице и када му је рекао Нецату руке увис, Нецат се окренуо леђима и онда сам ја чуо пуцњеве и више не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је Нецат подигао руке увис?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да, само сам видела подигао је руке. Он је пуцао, он је имао једно мање оружје, нисам видела аутоматску пушку, само кад је вриснула моја ћерка кад је пуцао на Нецата онда смо се ми делили у две групе и отишли.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је на том месту где је пуцано у Нецата, пуцано још у неког?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела, не знам. Наниже био је други који је узео Фатиму и Фатона. Не знам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Колико далеко од тога за Фатиму и Фатона од Неџата?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Господине, нисам имала метар да бих мерила.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ако се сећате?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Није било тако далеко јер није двориште тако велико, није било много удаљено, али по метрима не бих ништа могла рећи. Није било ни тако близу, ни тако далеко, Фатон је са његовом мајком био нешто наниже.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Није ми остало до краја јасно који је пуцао у Седата?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела. Рекла сам да је Седата ухватио Микијев брат, изашао је иза куће и више нисам видела. Не знам ко је убио Седата јер нисам видела. Он је почео да бежи и вратили су га поново.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Чекајте, чекајте полако молим вас, жена нека прича оно чега се сећа. Да ли је она видела кад је Седат пао?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А зна ли где је Седат пао, место?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, не знам где је пао Седат јер нисам видела, већ више пута кажем, ухватио је Седата и изашао је иза куће, јер ја нисам била на небу и да све снимама то. То је био један тренутак, ни у филму, ни уметници, ни режисери не би могли да учине оно што су ови урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте прекидати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад је била пауза? Ми два и по сата саслушавамо сведокињу. Плашим се да ћемо се после хватати за нешто што је разлог да сведокињу саслушавамо два и по сата, као што је малопре побркала па је рекла мајка, уместо жена, Вера, уместо Славица. Не знам да ли Вам је промакло малопре шта се десило, па ја предлажем ето да питамо, да направимо малу паузу или ако немамо пуно питања да померимо за сутра ујутру за 8 сати да завршимо до 11?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја, колико сам добила информацију, Ви се сутра враћате и у 12 сати имате лет?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да наставимо ми данас?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, завршимо данас јер желим да се враћам, није ми добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете паузу да направимо или можете да наставите?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Може једна пауза кратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведокињу.

Да ли смо сви ту? Сви су присутни.

Настављено у 16,40 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можемо госпођо Бериша да наставимо? Да ли можемо да наставимо?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас пре него што Ви кренете са питањима, пошто сте у два наврата различито дали одговор, ја би Вас молила да ме пажљиво саслушате. За Седата кад сте говорили да сте видели да га је ухватио неко за руку, у једном моменту рекли сте да га је за руку ухватио Зоран, у другом моменту Мики?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Само уколико сам грешила, не Зоран, Мики га, једино ако сам погрешила извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите наставите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја сам се трудио да пратим претрес, па бих замолио да ми се не узме за зло ако нешто и погрешим. Чини ми се да је сведокиња рекла за њено виђење у пицерији кад се то све догађало, да је чула гласове људи који су чинили злочин и да је закључила да се ради о оним људима који су били код куће. Ако је тако рекла ја сам хтео да питам, да ли је у тим гласовима препознала и глас Мишковића, односно Нишавића?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Гласове које сам чула у кафићу нисам видела људе само ти гласови чини ми се да сам чула Зоранов глас, његовог брата и много других гласова, нисам их видела али мени се чинило. Не, гласа Мишковића не, нисам чула.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала. Можете ли да нам објасните кад сте се нашли у Будакову, и кад Вам је указана лекарска помоћ јер сте били озбиљно повређени, да ли сте давали неком изјаву о овом догађају?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Неко ме је питао, али нисам видела, рекли су ми да је негде нека касета нисам видела и не знам шта

сам говорила била сам у стању да човек не може да преброди то, не знам нисам видела, али неко ме је питао а не знам ко.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте икада дознали коме сте у Будакову давали изјаву, странцима или припадницима ослободилачке војске или било коме, знате ли нешто мало ближе о томе да се изјасните?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Знам, знам неко ме је питао, нека особа Албанац, албански је говорио, не знам ко је али знам да ме је питао шта је било, нешто сам причала али не знам. Никада нисам видела ту касету и не знам шта сам у том моменту причала.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Шта Ви све знате о Мишковићу, да Вам помогнем да се сконцентришете и конкретно да нам кажете, када сте га први пут видели и упознали као Мишковића, шта о њему знате и тако даље? Можете ли нешто ближе о томе да нам кажете?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Мишковића у пролазу више пута сам га видела код хотел «Бос» јер ја сам из села Мушутите и скоро сваког трећег дана сам одлазила у село Мушутите и управо када је ОЕБС био тамо смештен била су возила ОЕБС-а. Нама је нешто то изгледало зачуђујуће да су ту странци били по први пут и онако без неке одређене намере или неког мишљења. Питала сам мог мужа ко је, код кога су и да је ето то Мишковић. Из близине га нисам видела, али пут је био близу и познавала сам га, а нисам имала контакта са Мишковићем није ме интересовао, али знам да је био Мишковић власник хотела «Бос» у Широко и знам да је радио у полицији.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ви сте данас у исказу поменули да сте чули да га је народ звао «Мишко удбаш», да ли нешто можете о томе да се изјасните?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам рекла да су му рекли «Мишко удбаш» него да су га звали Мишковић и знам да је био «удбаш», да је нешто био у полицији. Али Ви сте рекли «Мишко удбаш», нисам рекла «Мишко удбаш».

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Тачно, рекли сте управо тако како сте објаснили, ја сам само лоше поставио питање и зато Вам се извињавам. Да ли сте чули да у полицији у Сувој Реци постоји још неко лице и у полицији уопште са презименом Мишковић?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, ја знам само за Мишковића да је био власник хотела «Бос», да је био велики у полицији и за другога не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте чули, да ли сте познавали још неког полицајца који се презива Миљковић?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, нисам никада чула.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи ли то да данас први пут то чујете кад Вам ја постављам ово питање?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Ја Мишковића знам само као Мишковића, ништа више, не знам неко друго презиме.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја ако сам Вас разумео рекли сте да сте у Сувој Реци живели само годину дана?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: У Сувој Реци ја сам живела 24 године, 24 године до рата.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А 24, онда ја повлачим питање јер Вас нисам добро разумео. Можете ли нешто да нам кажете о томе где је све мисија ОЕБС-а била смештена пре Вас и да ли је постојала још нека мисија осим мисија ОЕБС-а у то време?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Људи ОЕБС-а су становали и по многим другим кућама, али ја не знам али знам да и у кући Мурат Суке су користили за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је на то питање на почетку.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте одговорили на овај други део питања, да ли сте знали у то време да је постојала још нека мисија у Сувој Реци?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, ја не знам о томе.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је пре овог догађаја било ко из Ваше породице, из породице Бериша или из Ваше породице Шаља, Ваше девојачко је Шаља је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је неко имао проблема са Мишковићем, да ли сте нешто чули лоше о Мишковићу, да је направио неко зло, нешто лоше породици Шаља или породици Бериша?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је било након исељења ове мисије о којој сте говорили из хотела «Бос», да ли је било неке расправке, неке полемике, неке свађе између Мишковића и Ваше породице?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не знам ништа.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је Ваш покојни муж познавао ближе Мишковић и колико га је познавао?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Знам да га је познавао, а колико он је знао колико га је познавао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли су они контактирали, да ли су се они дружили, да ли су се свађали, да ли су?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не. Не знам да су икада, да је икада мој муж имао проблема са неким.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја се захваљујем немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Само мислим да разјаснимо. Адв. Лековић је питао да ли је она виђала Мишковића, а ја бих питала само када долази мисија ОЕБС-а у њену кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.12.1998. године.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад да нам каже, мало пре је поменула да је пролазила поред хотела «Бос» и да је виђала аутомобиле, да ли може да нам каже да ли је пре тог децембра 1998. године виђала аутомобиле са ознакама ОСЦЕ испред хотела «Бос»?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да. Када мислите, пре 26. децембра, пре него што су дошли код нас?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, пре су били смештени у хотел «Бос» у Широко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате кад је мисија ОЕБС-а дошла на Косово? Када је мисија дошла у Суву Реку?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја мислим 1998., нисам сигурна али.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли сте, је ли можете да нам прецизируте када сте те аутомобиле са ознаком ОСЦЕ виђали испред хотела «Бос»? У децембру они су у Вашој кући мисија, пре тога?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Пре тога.

НАТАША КАНДИЋ: Новембар, октобар?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Новембар ако се сећам, али знам да сам сваког трећег дана прелазила тим путем и ишла код мојих родитеља и ту су била возила ОЕБС-а.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поштовани суде, уз много уважавања према госпођи Кандић и у сваком случају њену добру намеру са овим питањима, ја се противим постављању ових питања јер губимо време из простог разлога што одговор на ова питања можемо да добијемо службено од ОЕБС-а и од институције чија је мисија била, на коју се позива оптужени Нишавић, то је једно, друго сам хотел «Бос», то је хотел, значи ту нису били само људи смештени на спавању и са канцеларијама и тако даље, тамо су се пружале услуге, тамо су се могла наћи возила удружења пецароша, фудбалског клуба и тако даље. Људи свраћају у кафану, састају се, према томе чињеница да су возила ОЕБС-а била паркирана око хотела «Бос», `ама баш не значи нам ништа, једноставно да проверим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је њено мишљење.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Мислим утврђујемо нешто преко сведока што нема потребе да се утврђује, то може да се провери прибављањем извештаја од ОЕБС-а, да ли је ОЕБС био код Нишавића или није био или је био онај на кога се Нишавић позива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је сасвим нешто друго, то је званично што ће се добити, а ово је њено виђење, да ли је имала прилике да види, апсолутно сматрам да није сувишно питање. Изволите наставите даље.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Сведок је данас први пут употребила термин «Зоранова група», у досадашњем казивању то није употребљавала, да ли може мало да појасни шта то значи?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Онако Седат кад их је видео и Неџад рекли су ево Зоран са целом његовом групом и онако он је изгледао као да предводи, да је руководилац те групе јер је он предводио групу више је трчао, више је викао, највише.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли то значи да у тој групи људи који иду према тој кући има више група?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја Вас не разумемем, још једном молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји више група, да ли Ви видите ту неку једну групу или видите још неке групе?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, била је једна група кад је дошла, све одједном, одједном.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Извињавам се, онда сам ја погрешно разумео да ако говори о «Зорановој групи» евентуално постоји нека друга група, а очигледно је мислила на све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је та једна коју је видела.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Уреду. Шта је рекао Седат када је пришао прозору након што му је Дрилон рекао већ како је сведок изјавила?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Дрилон је први видео, Седат се приближио, Неџат и ја и сви смо их видели, Седат је рекао сви су из Суве Реке, Зоран са свим осталима из Суве Реке.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А да ли је можда рекао они су сви из Суве Реке, Зоран је тамо са своја два брата?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, и његовог брата је споменуо, Зоран са његовим братом и цела група из Суве Реке.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Можда нисте разумели, са своја два брата?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, само са једним братом, са својим братом, али у изјави била је грешка и исправила сам јер знам где је грешка, то сам исправила, била је грешка преводиоца или не знам чија, само са његовим братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате исправке. Имамо исправку ту.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Како се тај Зоран презива?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна Поповић, Петковић, нисам сигурна, ова два презимена, једно од ова два презимена.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Кад сте саслушани у марту месецу 2006. године од стране истражног судије овога суда били сте сигурни да се презива Петковић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није рекла, није била сигурна, рекла је на П, мислим Петковић.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја Вас судија молим ево имате записник па проверите.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нема везе Поповић, Петковић, Зоран је Зоран, Славицин муж и то је све. Славица само је једног мужа имала, Зорана.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, како је приликом тог саслушања од стране истражног судије овог суда у Хагу марта месеца 2006. године описала одакле познаје Зорана?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Још једном питање молим Вас.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Кад сте саслушавани у Хагу од стране истражног судије Милана Дилпарића, Већа за ратне злочине марта месеца 2006. године, како сте описали одакле познајете Зорана?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Тада, Зорана сам описивала да је био возач аутобуса, а нисам хтела тада рећи да је Зоран Славицин муж, очекивала сам овај дан да пред свима причам да ми је Славица била другарица и много мрзим саму себе.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А зашто нисте хтели да саопштите, два пута сте питани прво од истражног судије, а онда од мене као од Зорановог браниоца управо одакле и како познајете Зорана?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Рекла сам да Зорана познајем јер је био возач аутобуса, седео је са Албанцима и говорио је албански. Није било потребно да спомињем Зоранову жену.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А данас?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Јер сам се стидела саме себе да кажем да ми је била другарица, али сада кажем да ми је била добра другарица.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Је ли разумем ја онда добро да је данас потребно да спомињете да је Славица Зоранова жена и да га познајете и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснила је, објаснила је нећемо инсистирати више на томе.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па није објаснила судија.

Да ли то значи да ја нећу добити одговор на постављено питање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснила је, добили сте.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, можда ја не разумем, али волео би да ми се појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла је због чега није хтела да говори, него ево управо сада.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не, ја сам питао због чега сматра да је данас потребно да спомене да Зорана зна тако што зна и његову жену Славицу, то је било моје питање, а ја на то питање нисам добио одговор, а суд га није забранио?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Увек, увек молим Вас увек сам мрзела себе зашто ми је Зоранова жена била добра другарица, зашто смо са њеном породицом имали веома добре односе и данас ми је пало на памет да кажем да ми је Зоранова жена била другарица и њеног оца сам звала чика Јосипе, и њена браћа су увек дошла код нас и њен брат 9 месеци пре рата дошао је у мојој кући пио је кафу, звао је мог мужа зетом Мушутушта, разговарали смо и у то време нису давали телефонски прикључак Албанцима, он је дошао радио у Пошти и укључио нам телефон, седели смо, попили кафу, разговарали, толико.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, на Ваше питање судија сведок данас није одговорила када је последњи пут видела Зорана, спомињала је да га је виђала у присуству његове супруге Славице, да јој се Славица јављала, али није одговорила када га је последњи пут пре овог догађаја видела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорила је.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја мислим да није одговорила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорила је да јој то није било важно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја судија питања постављам преко суда и не видим ни једног разлога због чега тужилац реагује, сва питања сам поставио преко суда, ни једно не постављам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, молим Вас не можемо тако да разговарамо. Ја сам питала и ја колико сам схватила да Ви нисте могли да се сетите кад сте га баш последњи пут видели у односу на тај догађај?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не сећам се јер ме није интересовало, можда сам га и видела Зоран и самог, Славицу нисам видела и није ме интересовало. Задњи пут, шта ме је интересовало.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, зашто Зорана сматра одговорним за ово што је се десило њој и њеној породици, чак је назвала да је он организатор свега?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Тако се мени чини јер је он први истрчао, највише је викао. Он је био агресивнији, тако се мени чини, не знам да ли је било тако, али мени се чини да је то тако.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања? Браниоци да ли има још?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведокиња нам је данас рекла да је она отворила врата 26.03. и да је испред Врата да су била нека 3 полицајца, па да нам каже да ли је препознала неке од тих полицајаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та 3 полицајца која је говорила, то је било дана 25.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не 26. , молим вас то је 25.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Добро 25., да ли је неки од тих полицајаца био из Суве Реке?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам ни једног препознавала, нисам препознавала ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, објаснила је.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: И сад ја, судија ја сам пратио колико сам што кажу колико сам могао, 26. је рекла сведокиња да су они били у некој просторији која је у приземљу колико се ја сећам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као у подруму, је ли тако, коју су користили као дневни боравак је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли су они одатле могли све да виде шта се дешавало испред куће пошто је то било у приземљу?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, извините, није тако дубок подрум, само мало је увлачен, то је као приземни спрат и има прозора, види се, врата су била велика, све је испред. Значи испред куће, полицијске станице, није то у земљи увлачено, рекла сам и раније само је мало увлачено у земљи.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да нам каже сведокиња да ли је видела ко је убио Седата? Да ли је видела ко је убио Седата?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Молим Вас, рекла сам и рекла сам два, три пута сам рекла нисам видела ко је убио Седата. Ви имате већих траума у глави од мене.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли може сведокиња да нам каже да ли је видела да је Мики неког убио?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам видела, нисам видела. Неколико пута кажем нисам видела Микија, знам да је узео Седата и изашли су са оне стране и нисам видела јер нису ми дали слободу да гледам ко је кога убио. Ја кажем да је био у тренутку само колико сам

могла да приметим, да видим. Питајте Микија, он ће сам причати, он зна боље од свих за све, за целу групу.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сведокиња може да нам каже да ли је полиција која је била испред њене куће била у исто време и испред пицерије, односно да ли се ради о истим полицајцима који су били испред у њеном дворишту и испред пицерије, да ли зна? Да ли је неког препознала?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Неколико пута сам навела, господине рекла сам да никога нисам могла у пицерији видети да ли су били полицајци, цивили или ко је био, неколико пута сам навела. Ја сам била са децом, са женама и нисам могла да скренем главу позади и да гледам ко је, него су били сви они који су учинили злочин, цела та група. Они знају ко је био.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вам само предочила, овде је опт. Петковић Мирослав овако рекао у једном делу, каже поред Тановића који је мењао оквир на аутоматској пушци, била су 4 до 5 мушкараца који су вероватно били тог момента убијени, препознао је Бујара и Седата, али опис је да су наслоњени били на зид један поред другог?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, ја нисам ништа видела. Не знам нисам видела ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би питали госпођу Ширету од кад она станује у овој кући где је био ОЕБС?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Становала сам годину дана пре доласка ОЕБС-а, живела сам раније са свекром доле у центру имали смо кућу. Када смо се издвојили онда смо живели горе, пола куће је било Фатонова, пола мог мужа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би могли да замолите госпођу Ширету да нам уцрта куће које се налазе око кућа њене и Весела и остале комшије, да нам означи које су то куће и где је кућа Исмета како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите конктено нека уцрта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Исмета Кућија, и све друге које зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да нам уцрта ту куће својом руком где све имају куће, па кога зна нека каже то је тог, то је тог?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: То је рецимо Веселова, Весел Берише кућа, Ахмет Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите «В».

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Овде је веома близу на 3 метра је Агронова кућа, овде је рођака мог мужа, не могу сада да се сећам имена,

заборавила сам, најближи рођак мога мужа је. Онда иде кућа Наима Бектеши и кућа Исмет Кући, Ахмет Берише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли може само да нам упише кућу Исмета Кућија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмета Кућија, означите кућу Исмета Кућија.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немојте, нека госпођа упише где је.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Није јасно ово овде код ових кућа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нека уцрта она како стоје куће, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. У односу на Вашу кућу, где је Исметова кућа?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Овде од прилике, овде од прилике овако кућа Исмет Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уцртајте молим Вас кућу Мурата Суке?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Мурат Сука није имао кућу овде, него је његова кућа била код Гимназије и не могу да знам куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сада ако може да нам упише.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам била у авиону да снимим све куће, главу сте ми пореметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би могла госпођа Ширета да нам каже код земљаног пута изнад њене куће, да ли је са друге стране било кућа на тој страни?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Код ког пута мислите? Овде?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ето ту на скици видите изнад Ваше куће са леве стране има пут један земљани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите покажите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да ли је ту било кућа?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Било је кућа нормално, било је кућа, али веома је нејасно, веома нејасно, слабо разумем. Било је кућа, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде, на овом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Следеће питање би било, да ли из своје куће може да види пут који се налази поред полицијске станице, земљани, локални пут? Могу да га покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овај пут да ли можете да видите?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, из моје куће може да се види, тада, сада је изграђено више кућа и зграда али ја говорим за тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све у то време.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У то време. Реците ми сада да ли можете да видите пут за Речане из своје куће?

СВЕДОК ОШТ.ШИРЕТЕ БЕРИША: Речане? Не, Речан је на више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где је Речански пут?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Право да вам кажем никада нисам била у Речане, са ове стране је Рештане а са ове друге је према Речане, нисам никада била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пут, да ли само пут знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не зна жена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, тужиоче не можете Ви одговарати, немојте одговарати уместо сведока. Молим Вас, ја је питам да ли зна пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви питате да ли се види, а она жена не зна где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам питала да ли зна где је пут.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Не зна где су Речани, а жена пита за пут.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Рештане је овај део овде, а Речан долази када идеш према Приштини, пут који води према Приштини у овом делу овамо, значи са десне стране колико ја мислим нисам никада била.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад бих питао колико има од овог пута земљаног који је на овој скици уцртан, до скретања за Речански пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од прилике?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли зна од прилике?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не знам, не знам јер нисам никада била у Речане, не знам колико је раздаљина.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не питам је колико има до Речана, него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него од Ваше куће до тог пута према Речанима?

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Разумела је, разумела.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од полицијске станице до скретања на тај пут за Речане, ја не знам како се зове та улица.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Тако јој је пренето, разумела је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али Ви не чујете шта говори госпођа Бериша, немате слушалице.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Мислим да није тако далеко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ:Разумете, нека ми одговори само то тражим, не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте разумели шта је одговорила.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па добро рекла је што је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Рекла је да не зна колико има до тог скретања јер никад није била тамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, сада бих се вратио на 25., госпођа нам је објаснила шта је било ујутру у 5 сати, да ли се у њеном комшилуку нешто дешавало тог дана у току дана, поподне увече, било када, да ли има неко сазнање?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не знам ништа, не разумем те на шта мислиш, не знам. О ком суседу мислиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли чујете нешто да се дешава?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Неки догађај нешто да се десило у близини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини Ваше куће, да ли се нешто причало, да ли сте чули нешто?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли има сазнање или нема?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, не знам ништа била сам много уплашена за себе, за свог мужа, за породицу, не сећам се сада ничега, не сећам се ничега, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли зна где је столарска радионица на Рештанском путу?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли зна где је ја мислим Средње техничка школа?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ништа не знам са оне стране, јер увек сам према овој школи ишла и деца су ми била у овој школи овамо, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И само још једно питање, да ли би могла да нам уцрта где се налази кућа овог Хајдина Берише и још не знам како се зову његовог оца и мајке, данас што није знала сва имена, ако се види то на скици овој?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Са ове стране овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли можете на овој фотографији да нам покажете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Или колико су далеко од куће да се изјасни сведокиња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Далеко су биле од прилике, нисам их најбоље знала њихове куће од прилике овде негде или овде у овом делу ту је била њихова породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдин?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна да ли је ова, нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите круг и то је значи Хајдинова кућа и ових осталих породица, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Само да вам кажем да нисам сигурна, овде негде, али нисам сигурна. Чак једва и своју кућу разликујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно питање, сведокиња нам је рекла да је Весел Бериша отишао колико се ја сећам 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Код свог брата, да ли је отишао сам или са неким?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, сам је отишао, сам, деца су хтела да му се придруже али су се плашила када су изашли чули су пуцњаву и у неколико наврата су хтели да се придруже али су се плашила када су изашли чули су пуцњаву и у неколико наврата су хтели да одлазе и старац је полако ишао и пошао је код своје браће тамо на ниже. Само старац сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А код које браће је ли може да нам каже и где то ниже? Је ли то иста улица, исто насеље или нешто друго, ближе да нам објасни?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, то је друго место где смо раније живели. Имао је два брата мог свекра и једног другог брата и тамо је код њих отишао, код његове браће, то је било у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само једно питање судија, сведок је изјавила да када се налазила у пицерји да је пуцано рафално и то неким оружјем јачег, које је производило јачи звук и оружјем које је производило слабији звук, е моје питање је следеће овај слабији звук да ли је била појединачна или рафална паљба? Ако сте ме добро разумели.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Видите ја сам рекла да су на почетку пуцали рафалима, али они су престали опет су дошли, не знам чиме су пуцали, не сећам се да је било рафала. Гађали су нечим, пуцало

је мало и одмах су људи причали, одмах су чули, одмах смо чули како су људи чинили «ох».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам регистровала да је то био неки слабији звук и неки јачи звук.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да тако је рекла у току дана судија, пажљиво сам пратио, па због тога сам и поставио питање. Хвала, немем питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања? Нема питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите ја сам био убеђен да ће оно што је требало евентуално тужилаштво, суд, пуномоћници, да ће то на себе преузети браниоци и окривљени који су овде поменути, али како се то није десило ја немам други закључак, али на основу закључака тужилаца се не пресуђује, па би ја сада замолио да изађу људи који су овде поменути, Зоки, Мики, Мишковић, па да видимо да ли смо ми погрешили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Чекајте, извињавам се, па ми немамо питања одбрана, а Ви нисте још питали окривљене да ли имају питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питала је, питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам, Ви сте рекли да Ви имате питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја сам погледао нико није дигао руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја сам питала да ли имају оптужени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда сам погрешно, онда све што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми само где је то, схватио сам то место где сте Ви искочили из камиона се зове Љутеглава или Љутоглава, на ком је то путу?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Овај пут иде за Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Главни асфалтни пут за Призрен?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, да, нормално пут за Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо са питањима, пошто је тужилац предложио имена која сте спомињали Мишко, Мики, односно Мишковић, Мики и Зоран, ја би Вас молила да приђете, да устанете, да приђете и да погледате да ли можете да препознате те људе међу овим оптуженима.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Јутрос је било заказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: И обављено препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ја нисам то урадила.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја само хоћу, интересује ме, да ли је ово сад што се предузима девалвирање те радње која је јутрос извршена или шта је ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је био предлог.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не, не, па ја само питам због чега такав предлог, шта сад.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја се противим. И то је истовремено и примедба.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Шта сад да се препознаје. Ко је дао предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да изађу ти људи, тако сте тужиоче рекли, тако сам Вас разумела.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Нисмо завршили са питањима, па можда ће ти људи поставити питање а онда ће се представити кад буду изашли. Представиће се ако буду постављали питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био предлог тужилаштва, ја сам мислила да би можда било упутно. Добро, изволите питања.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Госпођо Шурета да ли ме познајеш док се не представим?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам сигурна.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Госпођо Шурета, прво желим да примите моје саучешће за Вашу породицу јер колико жалим Вашу породицу толико и моја породица сада трпи овде што сам 2 године у притвору. Мени је веома жао и веома сам потресан јер сам веома био добар пријатељ са породицом Бериша и за то тужиоц ме је много увредио и заиста сам мало само секунду једну јер чекам 2 године овај тренутак, а он каже нећу да изађем. Молим те тужиоче, јел ја заиста поштујем госпођу Шурету и ово што је причала мене исто тако јер и ја имам троје деце и моје троје деце су сад на улици, а њена су, ја се извињавам колико исто желим да откријем овај случај.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, али ти живиш са својом децом а ти си моју децу убијао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шурета, док сам жив, док сам ја жив ја ћу да откријем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питање, питање поставите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Драго ми је, да почнемо. Значи овако, пошто видим да није сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Нишавић Милорад.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, ја сам тако рекао. Она је рекла сада да није сигурна и желим још једно да кажем, на препознавању пре него што поставим питање од 40 људи били су двојица један ја са бркове и један

други са брадом, и нас је двојицу рекла од њих двојице не знам ко је, други су сви били како су били, нема везе и ово сада је потврдила са овом изјавом. Тачно је господине тужиоче био је још један брка, како да вам кажем како се зове Мгруд, и сви остали су били нико, и ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питања.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Е сад овако, ја радим 25 година сам радио у полицији и никад нисам ништа урадио ни једно кривично дело, али и радио сам доста дуго али жалим, само значи једно питање колико је по њеном мишљењу, по њеном тог Мишковића пута у животу видела?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Видела сам га само код хотела «Бос» и када је ОЕБС ту смештен дошао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Колико је то пута?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не могу да кажем колико пута.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Два, три, пет пута?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Више пута, можда три, четири пута сам га видела, али нисам била заинтересована да те познајем јер ми ништа ниси био потребан.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је, тако је, никад се нисмо ни видели ја Вас не познајем, први пут Вас сад видим.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, само сам Вас видела, мој муж ми је причао да је ОЕБС код Мишковића и када су из ОЕБС-а дошли у нашој кући они су рекли да су смештени код Мишковића да нам се свиђа ова кућа, да долазимо овде да ли се ви слажете да нам то дате под кирију, они су ту прихватили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Све сте Ви то у праву, ја кажем, значи само желим ако можемо ето конкретно да, значи Ви сте ме видели три, четири пута у пролазу од скретања за Мушутите до хотела «Бос» има негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте понављати то, она је тачно прецизно рекла где Вас је видела, дајте сад даље питања.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим Вас, извините председнице, ја 2 године чекам да госпођа дође, ја Вас молим да ми омогућите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разумете шта Вам ја говорим, Ви понављате оно што је рекла.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Разумем, не понављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи поставите питање, ако хоћете везано за то.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хоћу да кажем везано за то, значи од скретања за Мушутите до хотела «Бос» има негде око 200 метара – 300, колима када се крене, то је једна брзина, они сигурно нису стајали испред хотела, да ли је то тачно, значи Ви сте били у пролазу колима?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нормално, ја се нисам зауставила да те гледам, посебно тебе јер ми ниси ништа био потребан, али ми смо ту пролазили споро, није мој муж возио брзо него увек је споро возио јер је био миран, било нам је занимљиво да гледамо возила ОЕБС-а, ОСЦЕ и полако смо пролазили и он није говорио због неког разлога о теби као човеку да си нешто лоше урадио него нормално рекао је да је ОЕБС овде дошао да је Мишковић власник тог хотела и толико. Нисмо имали ништа посебно против тебе, нормално толико је то био један разговор, гледали смо како је ОЕБС ту, паркирана возила, били су страни људи, било је црнаца и за нас је то било нешто, страни људи који су по први пут дошли у наше место.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је госпођо Ширета, све је то тако, ти страни људи, што се тиче ОЕБС-а само да нагласим мисија «Кејдома» која је била у хотелу, мисија ОЕБС-а која је била смештена у Призрену и ова то сигурно добићете Ви уговоре је навраћала и свраћала у мисију «Кејдома», са американцима су сарађивали и било је често возила ОЕБС-а који су радили на терену са полицијом из Суве Реке да су свраћали тако да је госпођа можда и видела возила ОЕБС-а испред хотела, то значи је можда било, али када то ћете добити сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Е сад.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, моменат молим Вас, не, када су дошли људи ОЕБС-а да траже нашу кућу они су рекли да смо у хотелу «Бос» у Широко код Мишковића, међутим желимо овде доћи, сместити се у вашој кући, свиђа нам се, велика је кућа, ближе је полицијска станица и толико. ОЕБС је био у Вашој кући, нису се за тренутак задржали, ту су били смештени други знају боље од мене, други знају боље од мене, ја знам само толико.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, то ће папири, постоји у ОЕБС-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Постоји у ОЕБС-у и то се лако рашчишћава, значи Ви сте ме видели три пута у животу, значи у тренутку у пролазу и видели сте ме у тренутку, наводно, лице Мишковић, пошто Ви и сада кажете да нисте сигурни да сам ја, да сте га видели у тренутку када је пуцао на Вашег мужа, значи то је тренутак један када је он окренут лицем према Вашем мужу, а Ваш муж окренут према њему, Ви сте 20 метара удаљени од лица места и у том тренутку када се пуца, када је наводно већ убијен Бујар, када се пуцало све на стране, када сви беже, Ви региструјете човека који личи наводно на мене и онда Ви упоређујете та три лица, мислим је ли то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она је дала објашњење, она је то рекла. Она је то казала, а сада други део шта је Ваше питање у свему томе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Моје је питање да ли је могла да замени, да ли је сигурна, она и сада да кажемо, јел ја сам Мишко, Милорад Нишавић?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја га познајем само као Мишковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да Вас препозна.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, немам ништа више, само још једно питање ако може.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Али шта тражиш више од мене, прошло је више времена, колико година је прошло, ја те се сећам само у оном тренутку када сам те видела и ја сам се изменила и мене људи када ме виде, не знају ме да сам та Шурета која сам раније била.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли се од Агронове куће види место где се извршило, где се извршило убиство?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не знам, не знам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Колико је Агронова кућа далеко од Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Веома је близу, близу. Али нисам погледала да ли се види или не, не знам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Још само једно, да ли је Бујар и Седат да ли су изашли пре Вас или Ви пре њих из куће?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Седат, Бујар је у тренутку изашао када смо сви били у кући, Бујар је први изашао и ја сам била задња са децом, Седат, Неџад сви су пре мене изашли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пре тебе изашао, добро пошто имамо ту неке исказе, па се не слаже, добро. Ја сам толико само око препознавања сам хтео.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ја кажем моје речи, ја се не бавим речима сведока, ја кажем ону целу истину јер немам шта да лажем ни да додам, ја само истину говорим овде пред Богом. Ја само истину, довољна је само истина, шта сам ја видела и доживела, немам потребе ништа, ништа више само причам истину.

НАТАША КАНДИЋ: Сведокиња је рекла у једном тренутку кад се окренула оптуженом, рекла је ја Вас познајем као Мишковић, рекла је, то су биле њене. Молим Вас да нам разјасни, рекла је, молим Вас, добро ми смо чули превод. Превод је био да је она рекла ја Вас познајем као Мишковића и сви знате, сви Вас у Сувој Реци знају као Мишковића.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма жена је рекла да ме не препознаје, кад сам је питао, је ли тако.

НАТАША КАНДИЋ: Не, молим Вас, превод је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она лик не може, молим Вас. Да ли имате, је ли имате још неко питање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја имам још једно. Како овај оптужени Нишавић, како зна да је Бујар убијен пре Нецада?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није тачно, него.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, мало пре сте рекли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није тачно, него у исказу сведока кога не желим да наглашавам, који ће касније да сведочи стоји та констатација.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али Ви сте изнели своју тврдњу.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, ја сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Бујар је убијен пре.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ја сам рекао овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево даје Вам објашњење како зна.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само молим, ја сам лепо рекао да ли је изашао Бујар и Седат пре Вас из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте. Објаснио је како зна, имате одговор. Седите. Да ли даље има питања, молим вас оптужени изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас питајте за што је рекла познајем Вас као Мишковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није спорно, она не зна лик, она лик не може сад у овом моменту да препозна. Нисам сигурна. Изволите. Видећемо транскрипт па ћете. Изволите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Госпођо Бериша, добар дан (асемер дита). Једно питање за Вас, како се ја зовем? Моје име и презиме, где сте ме упознали, да ли смо некад разговарали?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисмо никада разговарали, ти си Зоранов брат видела сам те по улици, увек су те назвали мужеви Мики, Мики, нисам имала потребе да разговарам са тобом јер ништа нисам имала посла са тобом да разговарам.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да ли сте знали где радим, да ли знате где сам радио пре ових догађаја?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не знам.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да ли сте икад чули мој глас, да ли сте били у близини мене да бисте чули мог глас?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам имала потребе да никада будем поред тебе, али знам да си Зоранов брат Мики, увек су те Албанци звали Микијем. Нисам имала потребе да имам посла са тобом ништа, а ти си онај који си имао посла и ти знаш зашто си ми убио децу и целу нашу фамилију и ти излазиш одавде и живиш и уживаш, а наша деца, 49

лица је убијено, а ни лешеве њихове нисте вратили и желите да се браните, али ја сам овде, ја сам мртва али живим само и само да кажем истину шта сте ви урадили у нашој породици Бериша, да никада Неџад, Седат, ти их добро познајеш, све добро познајеш, никада они не би са вама тако урадили, никада.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Мало пре сте изјавили на питање адвоката да ли сам убио Седата, рекли сте да нисам, да ли стојите иза те изјаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла је, није видела.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Нисте видели?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Нисам те видела, молим један тренутак, ти када си трчао у ћошку куће Седат је бежао, ти си ухватио Седата, викао си и изашао са те стране, нисам те видела да ли си га убио или не, а ти, ти лично си узео Седата и изашао са те стране, ја те нисам видела да ли си убио Седата ти или да је неко други убио.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Следеће питање, да ли сте у било ком моменту видели да сам било ког члана Ваше породице убио, породице Бериша? Да ли сте својим очима непосредно видели?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ви сте све нас поубијали, целу породицу Бериша сте ви, цела група.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да ли сте Ви видели директно ја лично да сам ја било у кога пуцао својим очима да ли сте видели?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Молим, нисам могла да видим јер сам била преко деце и жена.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Следеће је питање, само констатација.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: А ти си био испред куће и са аутоматом ти си био са твојим братом први и Седат те и Неџад познавао и Дрилон и ја и сви.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Госпођо Бериша, ја сам једини од свих овде оптужених рекао, признао да сам био на лице места, значи на лицу места, да сам пуно тога видео.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, хвала.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да сам пуно тога видео, али хоћу да Вам кажем да сам значи био на лице места, видео сам шта се дешава, био сам у униформи полиције, нисам значи био у цивилном оделу, за разлику од мога брата који тог дана уопште није био присутан ту, а ја јесам био ту, ја јесам био ту.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Аха, како да не. Нормално да не можете признати јер желите да живите и имате и ваше породице, немате зашто признати, ви сте били, ви и ја сам била ту нисам никога убила.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Добро то је Ваша констатација. Нема шта, ја сам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро вече, госпођо Бериша, да ли се знамо?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ово је Зоран, али много си се променио.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пошто кажете да сам, исти сам тај који сам био нисам се променио.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не, не, мислим био си пунији, исправнији, снажнији.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа, исти и сад сам и снажан и јак и све. Одакле се ми знамо пошто тврдите да ме знате?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Знала сам те јер си ти Славицин муж?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ма одакле, каква пусти Славицу ти, одакле ти мене знаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ваша супруга Славица?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Била је.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не интересује ме да ли је била или јесте, ти си Славицин муж, више пута сам те видела са Славицом у Сувој Реци. Славица ми се јавила, поздравила, а ти си био са Славицом, био си далеко дужи, пунији, ти управо ти, само ти.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Госпођо, контакти, пошто видим да јако добро, госпођо пошто видим да јако добро знате неке ствари, од `81. године како је постала званично моја супруга ти никаквих контакта са њом ниси имала, како одједном ти са њом имала си контакте?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Увек са Славицом када смо се среле у граду, поздравиле смо се и понекад смо и причале, разговарале, увек са Славицом ако нисмо колико дуго говорили «добро јутро, добар дан» смо рекли једна другој, више пута, више пута.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сад, пошто ме толико теретиш реци ми где сам живео у Сувој Реци? Где је та Славица твоја пријатељица живела?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Ти си становао негде, стан ти је био негде код зграде, код амбуланте где је Ганија становао ту од прилике, али није ме много интересовало где си био јер нисам имала никаквог проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, мораћу да Вас прекинем из режије ми јављају да морају да замене диск, па морамо да направимо паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прави се пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 1 минут, добро, онда ћемо сачекати 1 минут.

Само мало. Може, хвала. Изволите наставите.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само ме интересује у ком периоду си ти имала контакте са Славицом, пошто кажеш да си са њом разговарала, и да ме преко ње знаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу идите преко председника већа, овако се врло интимно обраћате сведоку.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Опростите молим вас. Опростите. Интересује ме само у ком периоду, пошто она каже да ме зна преко Славице, кад сам ја то са њом разговарао да она познаје мој глас или кад сам ја био близу ње да сам ја то знао, а колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснила је, више пута је то објаснила да јој се увек чинило да је то Ваш глас.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: У неколико пута сам те видела тебе испред оних продавница где су они цигани продавали када су изашли испред зграде где је био и Вјолцин улаз, неколико пута изашли су Срби испред и викали, причали сте нормално као сви са мојим мужем, са Седатом, Нецадом, у неколико наврата сам те видела, више пута и раније сам те познавала да си био Славицин муж, у неколико наврата али нисам имала с тобом никаквог проблема, нисам имала потребе са тобом да разговарам да причам, јер нисам имала ништа само сам знала да си Славицин муж. Славица ми је била другарица из разреда, путовали смо 4 године заједно, питајте Славицу увек ме је она чекала и заједно смо путовале, ишле заједно у школу. Ја сам имала исти смер књиговодства и не само Славицу, него имала сам и пуно других српских другарица, више пута сам те видела по Сувој Реци са Славицом и ти говориш веома добро и албански.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Сад ћу вам рећи, поштована председавајућа, у животу нисам обукао ни једну униформу, ни једну значи смем главом својом да гарантујем и да моментално потпишем своју пресуду. Поменути дотичну особу никад је нисам видео, значи нисам имао контакта, никакав разговор, нити је била покрај мене, а поготово са

њеним супругом и овима који су били припадници ОВК војске нисам био.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да ли познајеш мог мужа? Да ли познајеш Неџада, Седата, Бујара?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никад нисам био ни поред Неџада, ни поред Седата ни поред Бујара ни поред никога, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Све знаш, ти си радио, возио си аутобус албанаца, зашто кажеш тако, чак си се хвалио рекао си «е шта сам урадио породици Бериша, све сам поубијао», чак си се и хвалио, униформу раније никада ниси имао, само тог дана, само тог дана си имао униформу.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја јесам возио. Само тог дана, добро, то је Ваша констатација, смем у двоје деце да се закунем да никад ни једно починио убиство нисам нити сам пушку, метак из пушке испалио.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Хвала, убио си ми моју децу, задовољи се, уживај са твојом децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, да ли имате још питања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Жао ми је што је, немам речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени остали да ли имају питања?

Да ли има још неко питања? Питања нема више.

Госпођо Бериша ја још морам да Вас питам, да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете одштетни захтев?

Да ли се придружујете кривичном гоњењу овде оптужених?

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Да, ја тражим да они добију заслужену казну, за све што су учинили са мојом породицом са мојом децом да и дан, данас ни лешеве моје деце немам, већ 9 година немам цвет где да однесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одштетни захтев, имате право и на одштетни захтев, да ли ћете то накнадно у каснијем поступку?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У каснијој фази поступка ћемо се изјаснити о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Истичемо одштетни захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто би Вам само предочила, гледајући овај записник о препознавању, у паузи приметили смо да је у штампању изостављен последњи ред код тачке б., овако стоји ја ћу вам само прочитати «констатује се да се сведок налази издвојена од лица која се препознају, те након што је извршила увид у врсту изјављује да јој на лица на месту број 1 и 5 личе на Зорановог брата, али не може да се определи који од њих двојице јер их је помешала», то сте рекли то је

то што је изостављено у овом записнику који смо ми добили, а који сте Ви потписали, да ли сте ме разумели. Овај записник о препознавању који сте потписали, значи под тачком 6. само стоји «констатује се да се сведок налази издвојена од лица која се препознају, те након што је извршила увид у врсту изјављује да јој на лица на месту број 1 и 5 личе на» и више нема ништа, значи у штампању је изостављено ово што сам Вам сада прочитала.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша.

СВЕДОК ОШТ. ШИРЕТЕ БЕРИША: Само Зорана нисам могла препознавати, Мишковића и било је двоје нисам била сигурна који је јер нормално 9 година за мене и морате ме схватити моје трауме које имам, нисам могла или је један или други био и за Зорановог брата рекла сам или је овај или овај, али нисам била сигурна, али за Микија када сам изашла да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите још једном, значи код тачке 6. говорим Вам о записнику о препознавању који сте потписали, под тачком 6. стоји да се констатује да се сведок налази издвојена од лица која се препознају, те након што је извршила увид у врсту изјављује да јој на лица на месту број 1 и 5 личе на, па је изостављено грешком јер није одштампано, погледајте само ово, а сад ћу Вам дати јер смо ми тражили да нам се то извуче из рачунара, то сте потписали, а то је изостављени задњи ред, а грешком је дошло до штампања, е сад слушајте како би требало да стоји, како је и констатовано, «констатује се да се сведок налази издвојена од лица која се препознају, те након што је извршила увид у врсту изјављује да јој на лица на месту број 1 и 5 личе на Зорановог брата, али не може да определи који од њих двојице, јер их је помешала», да ли је то тачно тако било, ја ћу Вас замолити да потпишете ту страну.

Извучите то и само ту страну. Да, да. Јесу, Ви ћете добити сада нову копију, копију записника о препознавању. Може, сутра.

Ево изволите ово.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а наставља:

05.12.2007. године, са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бериша, хвала Вам што сте сведочили.
Хвала Вам госпођо Бериша, можете ићи.

Записничар

Председник већа-судија